

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 27 lipca 2026 r.

DZP-3.93.7.2024.MS

Decyzja nr DZP-17/2026
„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

- I. Na podstawie art. 13v ust. 1, ust. 2, ust. 2a i ust. 2b ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych¹, po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez LG Electronics Mława spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Mławie (KRS: 0000018583, REGON: 014843532, NIP: 5691584815), obejmującego okres trzech kolejnych miesięcy: styczeń, luty, marzec 2024 r.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

1. stwierdza nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie obejmującym trzy kolejne miesiące: styczeń, luty, marzec 2024 r. przez LG Electronics Mława spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Mławie, to jest działanie naruszające zakaz, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych,
2. nakłada na LG Electronics Mława spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Mławie administracyjną karę pieniężną w wysokości 441 328,51 zł (słownie: czterysta

¹ Ustawa z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2023 poz. 1790), dalej „ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych” lub „Ustawa”.

czterdzieści jeden tysięcy trzysta dwadzieścia osiem złotych i pięćdziesiąt jeden groszy) płatną do budżetu państwa.

- II. Na podstawie art. 77 ust. 1 w związku z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów² w związku z art. 13h ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz art. 263 § 1 i art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego³ w związku z art. 13q ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

1. obciąża LG Electronics Mława spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Mławie kosztami niniejszego postępowania w wysokości 814,89 zł (słownie: osiemset czternaście złotych i osiemdziesiąt dziewięć groszy),
2. zobowiązuje LG Electronics Mława spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Mławie do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w terminie 30 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne.

² Ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2025 r. poz. 1714), dalej: „ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów”.

³ Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2025 r. poz. 1691), dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego” lub „k.p.a.”.

Spis treści

I. Przebieg postępowania	5
II. Przedmiot postępowania	10
III. Ustalenia faktyczne	11
1. Strona postępowania	11
2. Podstawa dokonywanych ustaleń.....	12
3. Zakwestionowane świadczenia pieniężne	14
3.1. Świadczenia pieniężne w transakcjach handlowych	15
3.2. Terminy zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych	18
3.3. Daty spełnienia Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych	42
3.4. Wartość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych.....	44
IV. Ocena prawna.....	46
1. LG Electronics Mława sp. z o. o. jako strona postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i adresat zakazu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy	46
2. Przestanki ustalenia naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania	47
2.1. Obowiązek zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych.....	50
2.2. Świadczenia, do których nie stosuje się Ustawy na podstawie art. 3 Ustawy	53
2.3. Świadczenia pieniężne podlegające pominięciu przy ustalaniu naruszenia zakazu, zgodnie z art. 13b ust. 4 Ustawy	54
2.4. Wymagalność Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych.....	56
3. Stwierdzenie popełnienia deliktu administracyjnego przez Stronę postępowania ...	59
V. Kara pieniężna	60
1. Nałożenie administracyjnej kary pieniężnej.....	60
2. Przestanka odstąpienia od wymierzenia kary.....	64
3. Wymiar administracyjnej kary pieniężnej	65
3.1. Maksymalna wysokość kary pieniężnej	65
3.2. Miarkowanie kary pieniężnej.....	67
3.2.1. Waga naruszenia.....	68
3.2.2. Okoliczności naruszenia wykazane przez Stronę postępowania	70
3.2.3. Działania podjęte przez Stronę postępowania z własnej inicjatywy w celu zaprzestania naruszenia	71

3.2.4. Współpraca Strony postępowania z Prezesem Urzędu w toku postępowania, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania	73
3.2.5 Spełnienie przez Stronę postępowania wszystkich niespełnionych w terminie świadczeń pieniężnych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, nie później niż w terminie 60 dni od dnia doręczenia Stronie postanowienia o wszczęciu postępowania	73
3.3. Wysokość kary pieniężnej	74
VI. Koszty postępowania	75
VII. Pouczenie	76
VIII. Wykaz załączników do decyzji	79

Uzasadnienie

I. Przebieg postępowania

- (1) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej także: „Prezes Urzędu”), działając na podstawie art. 13c ust. 3 Ustawy, w oparciu o dane przekazane przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, przeprowadził analizę prawdopodobieństwa nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez LG Electronics Mława spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Mławie (dalej także: „Strona” lub „Strona postępowania”).
- (2) Przeprowadzona przez Prezesa Urzędu analiza prawdopodobieństwa nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych dała podstawę do przyjęcia, że szacowana wartość świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę postępowania w okresie styczeń, luty, marzec 2024 r, może wyczerpywać przesłanki nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.
- (3) Działając na podstawie art. 13c ust. 2 i art. 13e ust. 2 w związku z art. 13b Ustawy Prezes Urzędu, postanowieniem z 26 listopada 2024 r., wszczął z urzędu postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez LG Electronics Mława sp. z o. o. z siedzibą w Mławie obejmujące okres trzech kolejnych miesięcy, tj. styczeń, luty, marzec 2024 r.
- (4) Pismami z 10 grudnia 2024 r., 18 marca 2025 r, 25 czerwca 2025 r. oraz 27 lutego 2026 r. Prezes Urzędu, działając na podstawie art.13f ust. 1 i ust. 2 oraz art. 13g ust. 1 Ustawy, w celu pozyskania materiału dowodowego niezbędnego do ustalenia stanu faktycznego, wezwał Stronę postępowania do przekazania informacji i dowodów dotyczących zawieranych transakcji handlowych i rozliczeń z kontrahentami w okresie objętym postępowaniem, a także do przekazania informacji dotyczących okoliczności mających wpływ na wymiar kary, o których mowa w art. 13v ust. 2b Ustawy, jak również dotyczących siły wyższej, o której mowa w art. 13v ust. 7 Ustawy.
- (5) Pismami z 27 grudnia 2024 r., 20 lutego 2025 r., 15 i 29 kwietnia 2025 r., 6 i 15 lipca 2025 r., 12 i 22 sierpnia 2025 r., 19 marca 2026 r., 3 kwietnia 2026 r. oraz 5 maja 2026 r. Strona postępowania odpowiedziała na wezwania Prezesa Urzędu, przekazując żądane informacje oraz dowody, w tym m.in.: listę podmiotów należących do grupy kapitałowej, tabelaryczne zestawienie informacji o świadczeniach pieniężnych wynikających z transakcji handlowych

(6) Pismami z 16 i 17 kwietnia 2025 r. Prezes Urzędu wezwał następujących kontrahentów Strony postępowania do przekazania zawartych z nią umów oraz złożenia oświadczenia o posiadanym statusie przedsiębiorcy w 2023 i 2024 roku:

- Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów**
pl. Powstańców Warszawy 1 < 00-950 Warszawa

- Kontrahenci [xxxxxxxxxxxxxxxx] oraz [xxxxxxxxxxxxxxxx] nie podjęli awizowanej przysyłki w terminie - pisma wróciły do tut. Urzędu.

(8) Pismami z 22 grudnia 2025 r. oraz 12 i 14 stycznia 2026 r. Prezes Urzędu wezwał następujących kontrahentów Strony postępowania do przekazania zawartych z nią wszelkich dokumentów kontraktowych, w tym umów i zamówień, na podstawie których doszło do konkretnej dostawy towaru lub wykonania usługi:

- [illegible]

- [illegible]

(9) Kontrahent [xxxxxxxxxxxxxxxx]nie podjął awizowanej przysyłki w terminie - pismo wróciło do tut. Urzędu. Kontrahenci [xxxxxxxxxxxxxxxx], [xxxxxxxxxxxxxxxx]oraz [xxxxxxxxxxxxxxxx], nie odpowiedzieli na skierowane do nich wezwania.

(10) Pozostali kontrahenci odpowiedzieli na wezwania, przekazując stosowne dokumenty.

(11) Działając na podstawie art. 10 § 1 k.p.a., pismem z 13 maja 2026 r. (dalej: „Zawiadomienie”) Prezes Urzędu zawiadomił Stronę o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i dokonanych ustaleń. Jednocześnie, Prezes Urzędu, kierując się treścią art. 9 k.p.a. przedstawił Stronie ustalenia faktyczne w zakresie naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i poinformował Stronę postępowania o zamiarze nałożenia na nią kary.

W załączeniu do Odpowiedzi na Zawiadomienie, Strona przedstawiła dowody wpływu faktur w powyższych datach.

[illegible]

(14) Przedmiotem niniejszego postępowania było ustalenie, czy w okresie objętym postępowaniem, tj. w trzech następujących po sobie miesiącach: styczeń, luty, marzec 2024 r. Strona postępowania nadmiernie opóźniała się ze spełnianiem świadczeń

pieniężnych w rozumieniu art. 13b ust. 2 Ustawy, a zatem ustalenie, czy doszło do naruszenia przez nią zakazu administracyjnego, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy. W tym celu konieczne było ustalenie sumy wartości świadczeń pieniężnych wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, które Strona spełniła po terminie w okresie objętym postępowaniem, albo których nie spełniła w tym okresie, pomimo upływu terminu zapłaty.

III. Ustalenia faktyczne

1. Strona postępowania

- (15) Prezes Urzędu ustalił, że LG Electronics Mława sp. z o. o. z siedzibą w Mławie jest spółką prawa handlowego wpisaną do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod nr KRS 0000018583. Jej głównym przedmiotem działalności jest produkcja odbiorników telewizyjnych i radiowych, urządzeń do rejestracji i odtwarzania dźwięku i obrazu, z wyłączeniem działalności usługowej (PKD 32, 30, A). Kapitał zakładowy Strony postępowania należy w całości do podmiotu prywatnego. Od daty wszczęcia postępowania do daty wydania niniejszej decyzji ww. dane rejestrowe Strony nie uległy zmianie.

Dowody:

- Odpis pełny z rejestru przedsiębiorców KRS według stanu na dzień 30 października 2024 r. [001].
- Odpis aktualny z rejestru przedsiębiorców KRS według stanu na dzień wydania decyzji [170].

- (16) Prezes Urzędu przyjął, że w odniesieniu do transakcji handlowych poddanych analizie w toku postępowania Strona posiadała status dużego przedsiębiorcy. Prezes Urzędu oparł się przy tym o treść oświadczenia złożonego przez Stronę, gdyż nie budziło ono jego wątpliwości, co do zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy.

Dowód: Oświadczenie Strony z 23 grudnia 2024 r. stanowiące załącznik do pisma z 27 grudnia 2024 r. [006].

- (17) Prezes Urzędu ustalił również, że do dnia wydania niniejszej decyzji na portalu publicznym Krajowego Rejestru Zadłużonych Ministerstwa Sprawiedliwości (<https://krz.ms.gov.pl/>) nie obwieszczano: o złożeniu wniosku o ogłoszenie upadłości Strony postępowania, o ogłoszeniu jej upadłości, czy też otwarciu w stosunku do niej postępowania restrukturyzacyjnego.

Również w Dziale 6 w Rubrykach 5-7 odpisu z rejestru przedsiębiorców KRS Strony brak wzmianki o postępowaniu upadłościowym, restrukturyzacyjnym czy naprawczym.

2. Podstawa dokonywanych ustaleń

- (18) Punktem wyjścia dla dokonywanych ustaleń faktycznych były informacje dotyczące świadczeń pieniężnych wynikających z zawartych przez Stronę postępowania transakcji handlowych. Informacje te zostały przedstawione przez Stronę, na żądanie Prezesa Urzędu w trybie art. 13f Ustawy, w formie tabeli nr 1 zawartej w pliku MS Excel pod nazwą 5691584815_2025_02_20 stanowiącej załącznik do pisma Strony z dnia 20 lutego 2025 r. Zawartość zestawienia tabelarycznego była modyfikowana i uzupełniana przez Stronę w toku postępowania poprzez przedłożenie tabeli stanowiącej załącznik do pisma z dnia 15 kwietnia 2025 r. w pliku pod nazwą „Załącznik nr 1 do wezwania nr 2 FINAL 15.04.2025”, tabel stanowiących załączniki do pisma z dnia 29 kwietnia 2025 r. w plikach pod nazwą „Arkusz D - wyjaśnienia 29.04.2025” oraz [xxxxxxxxxxxxxxxx], tabeli stanowiącej załącznik do pisma z dnia 15 lipca 2025 r. w pliku pod nazwą [xxxxxxxxxxxxxxxx] oraz tabeli stanowiącej załącznik do pisma z 17 października 2025 r. w pliku pod nazwą [xxxxxxxxxxxxxxxx]”. Tabela nr 1 w ostatecznej wersji i z uwzględnieniem dokonanych przez Stronę ww. korekt i uzupełnień zwana jest dalej „Tabelą nr 1”.
- (19) Informacje przekazane przez Stronę podlegały weryfikacji w odniesieniu do każdego z wymienionych w Tabeli nr 1 świadczeń pieniężnych w oparciu o dowody przedłożone przez Stronę postępowania w odpowiedzi na kolejne wezwania Prezesa Urzędu, w szczególności: dane z jej ewidencji i deklaracji podatkowej (przesłane tut. organowi w formie plików JPK_V7), dane zawarte w wyciągach bankowych oraz faktury VAT, faktury korygujące, umowy zawierane z kontrahentami, zamówienia, potwierdzenia przelewów bankowych oraz korespondencję mailową. Ponadto, informacje przekazane przez Stronę w Tabeli nr 1 były weryfikowane przez Prezesa Urzędu w oparciu o dowody przedłożone przez kontrahentów Strony w odpowiedzi na wezwania Prezesa Urzędu, w szczególności dokumenty umów, zamówień i faktur VAT.
- (20) Nadto, Prezes Urzędu ustalał status kontrahentów Strony postępowania na podstawie złożonych przez nich oświadczeń dotyczących posiadanych statusów przedsiębiorcy w latach 2023 i 2024 (w odpowiedzi na kierowane do nich przez Prezesa Urzędu wezwania). Jednocześnie dla ustaleń faktycznych miarodajne były również fakty powszechnie znane w postaci informacji z publicznie dostępnych rejestrów i baz (np. KRS, bazy sprawozdań

finansowych, CEIDG) oraz publikowanych na stronie internetowej Narodowego Banku Polskiego ogłoszeń dotyczących średnich kursów walut.

(21) Analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy Prezes Urzędu miał na względzie zakres przedmiotowy określony w wezwaniu Prezesa Urzędu z dnia 10 grudnia 2024 r., a także przywołane przepisy Ustawy wskazujące, które świadczenia pieniężne lub inne świadczenia o charakterze pieniężnym nie podlegają analizie w niniejszym postępowaniu, w tym:

- art. 3 pkt 1 i 2 Ustawy, który stanowi, że przepisów Ustawy nie stosuje się do długów objętych postępowaniami prowadzonymi na podstawie ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe (Dz.U. z 2026 r. poz. 913) oraz ustawy z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne (Dz.U. z 2026 r. poz. 533) odpowiednio od dnia ogłoszenia upadłości albo od dnia otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego oraz umów, na podstawie których są wykonywane czynności bankowe w rozumieniu przepisów art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz.U. z 2026 r. poz. 38 ze zm.) - i nie zidentyfikował takich świadczeń w zebranych materiale dowodowym;
- art. 13b ust. 4 Ustawy, który stanowi, że przy ustalaniu wystąpienia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych Prezes Urzędu pomija:
 - 1) niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenia pieniężne, których termin spełnienia upłynął wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania - i nie zidentyfikował takich świadczeń w zebranych materiale dowodowym;
 - 2) transakcje handlowe, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej - które to transakcje zostały zidentyfikowane w przedmiotowym postępowaniu, co skutkowało ich pominięciem przez Prezesa Urzędu;
 - 3) transakcje handlowe zawierane w zakresie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, o których mowa odpowiednio w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1526 ze zm.) - i nie zidentyfikował takich transakcji w zebranych materiale dowodowym.

(22) Mając na uwadze ramy czasowe niniejszego postępowania oraz brzmienie art. 13b ust. 2 Ustawy, z którego wynika, że nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych dotyczy wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie, Prezes Urzędu pominął w swoich ustaleniach świadczenia pieniężne, które nie były wymagalne w okresie objętym postępowaniem, w tym:

- świadczenia pieniężne spełnione w całości przed okresem objętym postępowaniem, tj. przed 1 stycznia 2024 r.,
- świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem, tj. te, których termin zapłaty przypadał 31 marca 2024 r. lub później,
- świadczenia pieniężne, co do których ustalił w niniejszym postępowaniu, że zostały spełnione w terminie.

Dowody:

- Tabela nr 1 [009.3], [045.1], [064.28], [064.21], [088.1], [103.1].
- Pliki JPK_WB stanowiące załączniki do pisma Strony z 20 lutego 2025 r. [009.5].
- Pliki JPK_V7 stanowiące załączniki do pism Strony z 12 i 22 sierpnia 2025 r. [099.1], [100-100.12].
- Dokumenty, w tym umowy, zamówienia, faktury VAT przekazane przez Stronę oraz wyjaśnienia zawarte w pismach Strony z: 27 grudnia 2024 r. [005], [006], 21 stycznia 2025 r. [008], 20 lutego 2025 r. [009-009.6], 15 kwietnia 2025 r. [045-045.6], 29 kwietnia 2025 r. [064.1-064.26], 6 i 15 lipca 2025 r. [085], [088-088.1], 12 sierpnia 2025 r. [099-099.1], 22 sierpnia 2025 r. [100-100.12], 17 października 2025 r., [103-103.1], 19 marca 2026 r. [163-163.61], 3 kwietnia 2026 r. [164-164.3], 5 maja 2026 r. [165-165.1].
- Dokumenty przekazane przez kontrahentów w tym: oświadczenia o statusach przedsiębiorców, umowy, zamówienia, faktury VAT [047], [049], [051-051.2], [052.1-052.18], [053], [054.1-054.2], [055.1], [056.1], [057.1-057.9], [058.1-058.6], [059.1-059.3], [060], [061], [062-062.5], [063-063.14], [065], [068], [069.2-069.9], [070.1-070.76], [071], [072.1-072.7], [073], [074], [075-075.13], [076], [077], [078.1-078.10], [079-079.12], [080], [083-083.1], [086], [087], [089], [098], [101], [114], [115], [116-116.5], [125.1-125.4], [126.1-126.4], [127-127.1], [128-128.1], [129-129.2], [130-130.1], [142], [143-143.5], [144], [145-145.2], [146], [147-147.1], [148-148.6], [149], [150], [151-151.7], [152], [153], [154], [155], [156], [157], [158], [159], [160-160.3].

3. Zakwestionowane świadczenia pieniężne

- (23) Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Prezes Urzędu ustalił, które świadczenia pieniężne wymagalne w okresie objętym postępowaniem, Strona postępowania spełniła po terminie zapłaty albo nie spełniła do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem pomimo upływu terminu zapłaty (dalej: „Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne”).

(24) Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne zostały zaprezentowane w Tabelach A i B stanowiących załączniki do niniejszej decyzji. Tabela A zawiera wykaz wymagalnych świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie i niespełnionych przez Stronę w okresie objętym postępowaniem, co do których terminowość ich spełnienia została oceniona względem terminu zapłaty uzgodnionego z dostawcą w umowie. Natomiast Tabela B zawiera wykaz wymagalnych świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie lub niespełnionych przez Stronę w okresie objętym postępowaniem, co do których terminowość ich spełnienia została oceniona względem terminu zapłaty ustalonego na podstawie art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy, w związku ze stosowaniem przez Stronę postępowania umownych terminów zapłaty naruszających art. 7 ust. 2a Ustawy (maksymalny termin zapłaty). Dla ułatwienia Stronie analizy dokonanych ustaleń w odniesieniu do każdego z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych w Tabeli A i B wskazano jego liczbę porządkową („lp.”), która została nadana w Tabeli nr 1. Nadto, w kolumnie oznaczonej nazwą „Kategoria zdarzenia (np. uwzględniono korektę, w części spełnione w terminie, kaucja gwarancyjna, skonto, faktoring, potrącenie, itd.)” Prezes Urzędu zamieścił adnotacje odnoszące się do ustalonych w toku postępowania szczególnych okoliczności dotyczących danego świadczenia pieniężnego, opisanych poniżej w treści pisma.

3.1. Świadczenia pieniężne w transakcjach handlowych

- (25) Zgodnie z definicją ustawową zawartą w art. 4 pkt 1a Ustawy - świadczeniem pieniężnym jest wynagrodzenie za dostawę towaru lub wykonanie usługi w transakcji handlowej, czyli w umowie, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony, o których mowa w art. 2, zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością (art. 4 pkt 1 Ustawy).
- (26) Na podstawie numerów identyfikacji podatkowej oraz nazw kontrahentów wskazanych na fakturach VAT, umowach i w ewidencji podatkowej Strony (plikach JPK_V7), Prezes Urzędu ustalił, że kontrahentami Strony postępowania w transakcjach handlowych, z których wynikają Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne, byli przedsiębiorcy, a zatem podmioty, do których stosuje się przepisy Ustawy (art. 2).

Dowody:

- Tabela nr 1 [009.3], [045.1], [064.28], [064.21], [088.1], [103.1].
- JPK_V7 stanowiące załączniki do pisma Strony z 12 i 22 sierpnia 2025 r. [099.1], [100-100.12].

- Dokumenty, w tym umowy, zamówienia, faktury VAT przekazane przez Stronę oraz wyjaśnienia zawarte w pismach Strony z: 27 grudnia 2024 r. [005], [006], 21 stycznia 2025 r. [008], 20 lutego 2025 r. [009-009.6], 15 kwietnia 2025 r. [045-045.6], 29 kwietnia 2025 r. [064.1-064.26], 6 i 15 lipca 2025 r. [085], [088-088.1], 12 sierpnia 2025 r. [099-099.1], 22 sierpnia 2025 r. [100-100.12], 17 października 2025 r., [103-103.1], 19 marca 2026 r. [163-163.61], 3 kwietnia 2026 r. [164-164.3], 5 maja 2026 r. [165-165.1].

- Dokumenty przekazane przez kontrahentów w tym: umowy, zamówienia, faktury VAT [047], [049], [051-051.2], [052.1-052.18], [053], [054.1-054.2], [055.1], [056.1], [057.1-057.9], [058.1-058.6], [059.1-059.3], [060], [061], [062-062.5], [063-063.14], [065], [068], [069.2-069.9], [070.1-070.76], [071], [072.1-072.7], [073], [074], [075-075.13], [076], [077], [078.1-078.10], [079-079.12], [080], [083-083.1], [086], [087], [089], [098], [101], [114], [115], [116-116.5], [125.1-125.4], [126.1-126.4], [127-127.1], [128-128.1], [129-129.2], [130-130.1], [142], [143-143.5], [144], [145-145.2], [146], [147-147.1], [148-148.6], [149], [150], [151-151.7], [152], [153], [154], [155], [156], [157], [158], [159], [160-160.3].

(27) Na tej samej podstawie Prezes Urzędu ustalił również, że w nazwach kontrahentów, wskazanych w Tabelach A i B nie znajdują się oznaczenia: „bank”, „kasa”, „kasa oszczędnościowo-kredytowa”, „unia kredytowa”. Żaden z kontrahentów nie znajduje się też w zestawieniu notyfikacji dotyczących działalności instytucji kredytowych na terytorium RP poprzez oddział, publikowanym przez Komisję Nadzoru Finansowego na stronie internetowej: https://www.knf.gov.pl/podmioty/Podmioty_sektora_bankowego/zestawienie_notyfikacji_dot_dzialnosci_instytucji_kredytowych_na_terytoryum_RP_poprzez_oddzial.

(28) Nadto, z analizy tej wynika, że w nazwie żadnego z kontrahentów wskazanych w Tabelach A oraz B nie ma następujących oznaczeń: „towarzystwo ubezpieczeń”, „zakład ubezpieczeń”, „towarzystwo ubezpieczeń i reasekuracji” albo „zakład ubezpieczeń i reasekuracji” oraz odpowiednich skrótów: „TU”, „ZU”, „TUiR” albo „ZUiR”; „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych” i skrót: „TUW”; „towarzystwo reasekuracji”, „towarzystwo reasekuracyjne” albo „zakład reasekuracji” oraz skrótów: „TR” albo „ZR”; „towarzystwo reasekuracji wzajemnej” oraz skrót: „TRW”.

(29) Prezes Urzędu ustalił również, że kontrahenci Strony wskazani w Tabelach A oraz B nie należą do tej samej, co Strona grupy kapitałowej. W tym zakresie Prezes Urzędu oparł swe ustalenia na pochodzącej od Strony informacji o podmiotach należących do tej samej grupy kapitałowej. Prezes Urzędu uznał te informacje za wiarygodne, bowiem Strona posiada

najlepszą wiedzę o swych relacjach z innymi przedsiębiorcami, z których mogą wynikać uprawnienia dające jej możliwość wywierania decydującego wpływu na decyzje innych podmiotów lub dające innym przedsiębiorcom możliwość wywierania decydującego wpływu na decyzje Strony postępowania albo pozostawania z innymi przedsiębiorcami w takiej relacji w stosunku do przedsiębiorcy, w której wywiera on decydujący wpływ na Stronę i tych innych przedsiębiorców.

Dowód: Lista podmiotów wchodzących w skład grupy kapitałowej stanowiąca załącznik do pism Strony z 27 grudnia 2024 r. [005], [006] oraz z 20 lutego 2025 r. [009.2].

- (30) Z zebranego materiału dowodowego, w szczególności: informacji podanych przez Stronę w Tabeli nr 1, treści przedłożonych przez nią oraz jej kontrahentów faktur VAT, umów i zamówień oraz danych z ewidencji podatkowej (w formie plików JPK_V7) wynika również, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne wynikają z umów, w których uzgodniono zapłatę sumy pieniężnej w zamian za spełnienie świadczenia niepieniężnego, tj. dostawę towaru lub wykonanie usługi. Wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne wynikają zatem z umów o charakterze odpłatnym. Fakt wystawienia przez kontrahentów faktur VAT potwierdzających zawarcie tych umów, ujęcie ich w ewidencji podatkowej i przesłanie przez Stronę do urzędu skarbowego w formie plików JPK_V7, a także treść faktur VAT nie ujętych w plikach JPK_V7, świadczą również o zawarciu tych umów w związku z prowadzoną przez strony tych umów działalnością.

Dowody:

- Tabela nr 1 [009.3], [045.1], [064.28], [064.21], [088.1], [103.1].
- Pliki JPK_V7 stanowiące załączniki do pisma Strony z 12 i 22 sierpnia 2025 r. [099.1], [100-100.12].
- Dokumenty, w tym umowy, zamówienia, faktury VAT przekazane przez Stronę oraz wyjaśnienia zawarte w pismach Strony z: 27 grudnia 2024 r. [005], [006], 21 stycznia 2025 r. [008], 20 lutego 2025 r. [009-009.6], 15 kwietnia 2025 r. [045-045.6], 29 kwietnia 2025 r. [064.1-064.26], 6 i 15 lipca 2025 r. [085], [088-088.1], 12 sierpnia 2025 r. [099-099.1], 22 sierpnia 2025 r. [100-100.12], 17 października 2025 r., [103-103.1], 19 marca 2026 r. [163-163.61], 3 kwietnia 2026 r. [164-164.3], 5 maja 2026 r. [165-165.1].
- Dokumenty przekazane przez kontrahentów w tym: umowy, zamówienia, faktury VAT [047], [049], [051-051.2], [052.1-052.18], [053], [054.1-054.2], [055.1], [056.1], [057.1-057.9], [058.1-058.6], [059.1-059.3], [060], [061], [062-062.5], [063-063.14], [065], [068], [069.2-

069.9], [070.1-070.76], [071], [072.1-072.7], [073], [074], [075-075.13], [076], [077], [078.1-078.10], [079-079.12], [080], [083-083.1], [086], [087], [089], [098], [101], [114], [115], [116-116.5], [125.1-125.4], [126.1-126.4], [127-127.1], [128-128.1], [129-129.2], [130-130.1], [142], [143-143.5], [144], [145-145.2], [146], [147-147.1], [148-148.6], [149], [150], [151-151.7], [152], [153], [154], [155], [156], [157], [158], [159], [160-160.3].

- (31) Jednocześnie, biorąc pod uwagę powyższe dowody Prezes Urzędu ustalił, że umowy, z których wynikał obowiązek zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych, nie obejmowały czynności bankowych, o których mowa w art. 5 Prawa bankowego, ani nie były zawierane w zakresie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.
- (32) Nadto, na podstawie informacji o dacie dostawy towaru lub wykonania usługi, podanej przez Stronę w Tabeli nr 1, Prezes Urzędu ustalił w odniesieniu do każdego z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych, że Strona otrzymała świadczenia niepieniężne przed upływem uzgodnionych przez strony transakcji handlowych terminów zapłaty. Zdaniem Prezesa Urzędu informacje o dacie dostawy towaru lub wykonania usługi podane przez Stronę w Tabeli nr 1 są miarodajne, albowiem Strona posiada najpełniejszą wiedzę, co do tej okoliczności. Jako że podane przez Stronę informacje - w świetle zgromadzonych w sprawie dowodów - nie budziły wątpliwości Prezesa Urzędu, kwestia ta nie wymagała dalszych wyjaśnień. Powyższe pozwala na przyjęcie, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne stanowią wynagrodzenie za otrzymany przez Stronę towar lub wykonaną na jej rzecz usługę.

Dowód: Tabela nr 1 [009.3], [045.1], [064.28], [064.21], [088.1], [103.1].

- (33) Biorąc pod uwagę powyższe Prezes Urzędu ustalił, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne, zaprezentowane w Tabelach A oraz B stanowią świadczenia pieniężne w transakcjach handlowych, o których mowa w art. 4 pkt 1a Ustawy.

3.2. Terminy zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych

- (34) Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Prezes Urzędu ustalił, że Strona postępowania była zobowiązana do zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych w terminach zapłaty wskazanych w Tabeli A w kolumnie G pod nazwą „Termin zapłaty wg umowy (z uwzględnieniem art. 115 k.c.)” oraz Tabeli B w kolumnie I „Termin zapłaty wynikający z art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy (z uwzględnieniem art. 115 k.c.)”.

Dowody:

- Tabela nr 1 [009.3], [045.1], [064.28], [064.21], [088.1], [103.1].
- Dokumenty, w tym umowy, zamówienia, faktury VAT przekazane przez Stronę oraz wyjaśnienia zawarte w pismach Strony z: 27 grudnia 2024 r. [005], [006], 21 stycznia 2025 r. [008], 20 lutego 2025 r. [009-009.6], 15 kwietnia 2025 r. [045-045.6], 29 kwietnia 2025 r. [064.1-064.26], 6 i 15 lipca 2025 r. [085], [088-088.1], 12 sierpnia 2025 r. [099-099.1], 22 sierpnia 2025 r. [100-100.12], 17 października 2025 r., [103-103.1], 19 marca 2026 r. [163-163.61], 3 kwietnia 2026 r. [164-164.3], 5 maja 2026 r. [165-165.1].
- Dokumenty przekazane przez kontrahentów w tym: umowy, zamówienia, faktury VAT [047], [049], [051-051.2], [052.1-052.18], [053], [054.1-054.2], [055.1], [056.1], [057.1-057.9], [058.1-058.6], [059.1-059.3], [060], [061], [062-062.5], [063-063.14], [065], [068], [069.2-069.9], [070.1-070.76], [071], [072.1-072.7], [073], [074], [075-075.13], [076], [077], [078.1-078.10], [079-079.12], [080], [083-083.1], [086], [087], [089], [098], [101], [114], [115], [116-116.5], [125.1-125.4], [126.1-126.4], [127-127.1], [128-128.1], [129-129.2], [130-130.1], [142], [143-143.5], [144], [145-145.2], [146], [147-147.1], [148-148.6], [149], [150], [151-151.7], [152], [153], [154], [155], [156], [157], [158], [159], [160-160.3].
- (35) Podstawę do ustalenia terminów zapłaty oraz w konsekwencji długości opóźnienia stanowiły terminy zapłaty uzgodnione przez strony transakcji handlowych w zakresie, w jakim nie były one sprzeczne z przepisem art. 7 ust. 2a Ustawy. Zgodnie bowiem z art. 7 ust. 2a Ustawy termin zapłaty określony w umowie nie może przekraczać 60 dni, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, jeżeli dłużnikiem zobowiązanym do zapłaty za towaru lub usługi jest duży przedsiębiorca, a wierzycielem jest mikroprzedsiębiorca, mały przedsiębiorca albo średni przedsiębiorca.
- (36) Dokonując ustaleń w zakresie terminów zapłaty uzgodnionych przez strony transakcji handlowych, Prezes Urzędu przyjął, że terminy zapłaty wskazane przez Stronę w kolumnie 19 Tabeli nr 1 „Termin zapłaty wg umowy” - co do zasady - odzwierciedlają indywidualne uzgodnienia stron transakcji handlowych dokonane na podstawie zawartych przez nie umów, o ile nic innego nie wynikało ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.
- (37) W odniesieniu do każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego Prezes Urzędu zweryfikował informacje wskazane przez Stronę w kolumnie 19 Tabeli nr 1 z treścią przedłożonych przez Stronę oraz jej kontrahentów umów i zamówień, a także treścią faktur VAT stanowiących potwierdzenie zawarcia umów. W przypadku [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx]

Po uwzględnieniu [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] oraz uwzględnieniu art. 115 k.c., Prezes Urzędu za właściwy termin zapłaty dla świadczenia pod lp. [xxxx] przyjął [xxxxxxxxxx] i tak ustalony termin zawarł w Tabeli A.

Po uwzględnieniu [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] oraz uwzględnieniu art. 115 k.c., Prezes
Urzędu za właściwy termin zapłaty dla świadczenia pod lp. [xxxx] przyjął
[xxxxxxxxxxx] i tak ustalony termin zawarł w Tabeli A.

Po uwzględnieniu [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] oraz uwzględnieniu art. 115 k.c., Prezes
Urzędu za właściwy termin zapłaty dla świadczenia pod lp. [xxxx] przyjął
[xxxxxxxxx] i tak ustalony termin zawarł w Tabeli A.

Po uwzględnieniu [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] oraz uwzględnieniu art. 115 k.c., Prezes Urzędu za właściwy termin zapłaty dla świadczenia pod lp. [xxxx] przyjął [xxxxxxxxxx] i tak ustalony termin zawarł w Tabeli A.

Po uwzględnieniu [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] oraz uwzględnieniu art. 115 k.c., Prezes Urzędu za właściwy termin zapłaty dla świadczenia pod lp. [xxxx] przyjął [xxxxxxxxxxx] i tak ustalony termin zawarł w Tabeli A.

Po uwzględnieniu [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] oraz uwzględnieniu art. 115 k.c., Prezes Urzędu za właściwy termin zapłaty dla świadczenia pod lp. [xxxx] przyjął [xxxxxxxxxx] i tak ustalony termin zawarł w Tabeli A.

- [illegible]

- lp. [xxx]:

Po uwzględnieniu [xxxxxxxxxxxxxxxx] oraz uwzględnieniu art. 115 k.c., Prezes Urzędu za właściwy termin zapłaty dla świadczenia pod lp. [xxxx] przyjął [xxxxxxxxxxxx] i tak ustalony termin zawarł w Tabeli A.

- lp. [xxx]:

Po uwzględnieniu [xxxxxxxxxxxxxxxx] oraz uwzględnieniu art. 115 k.c., Prezes Urzędu za właściwy termin zapłaty dla świadczenia pod lp. [xxxx] przyjął [xxxxxxxx] i tak ustalony termin zawarł w Tabeli A.

- lp. [xxx]:

Po uwzględnieniu [xxxxxxxxxxxxxxxx] oraz uwzględnieniu art. 115 k.c., Prezes Urzędu za właściwy termin zapłaty dla świadczenia pod lp. [xxxx] przyjął [xxxxxxxx] i tak ustalony termin zawarł w Tabeli A.

- lp. [xxx]:

Po uwzględnieniu [xxxxxxxxxxxxxxxx] oraz uwzględnieniu art. 115 k.c., Prezes Urzędu za właściwy termin zapłaty dla świadczenia pod lp. [xxxx] przyjął [xxxxxxxx] i tak ustalony termin zawarł w Tabeli A.

(45) W odniesieniu do powyższego zarzutu Strony, wskazać należy przede wszystkim fakt, że terminy zapłaty świadczeń pieniężnych należnych kontrahentowi [xxxxxxxxxxxxxxx], zostały ustalone w oparciu o przedstawione przez Stronę w toku postępowania dowody, w postaci [xxxxxxxxxxxxxxx] oraz [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx]. Przekazana Prezesowi Urzędu [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] zawarta

[illegible]

oznaczone są lp.: [xxxx], [xxxx], [xxxx], [xxxx], [xxxx], [xxxx], [xxxx], [xxxx], [xxxx], [xxxx] oraz [xxxx], Prezes Urzędu przyjął za uzgodnione z kontrahentami terminy zapłaty wskazane na fakturach VAT, inne niż terminy zapłaty wskazane przez Stronę w Tabeli nr 1. Przy tym szczegółowe wyjaśnienia odnośnie terminów zapłaty świadczeń pieniężnych o numerach lp. [xxxx], [xxxx] i [xxxx] przedstawione są poniżej:

- w pkt 60 dla świadczenia pieniężnego o numerze lp. [xxxx],
- w pkt 61 dla świadczenia pieniężnego o numerze lp. [xxxx],
- w pkt 62 dla świadczenia pieniężnego o numerze lp. [xxxx].

Dowody:

- Faktura [xxxxxxxxxx] dot. transakcji handlowej zawartej z kontrahentem [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] [064.4].
- Faktura [xxxxxxxxxx] dot. transakcji handlowej zawartej z kontrahentem [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] [075.13].
- Faktura [xxxxxxxxxxxxxxxx] dot. transakcji handlowej zawartej z kontrahentem [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx], prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] [064.22].
- Faktura [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] dot. transakcji handlowej zawartej z kontrahentem [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] [079.5].
- Faktura [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] dot. transakcji handlowej zawartej z kontrahentem [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] [064.8].
- Faktura [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] dot. transakcji handlowej zawartej z kontrahentem [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx], prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx]k [154].
- Faktura [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] dot. transakcji handlowej zawartej z kontrahentem [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx], prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] [088.1, 155].
- Faktura [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] oraz [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] dot. transakcji handlowych zawartych z kontrahentem [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx]151.4], [151.7].
- Faktura [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] dot. transakcji handlowej zawartej z kontrahentem [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] [152].
- Faktura [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] dot. transakcji handlowej zawartej z kontrahentem [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx], prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] [159].

Dowód: Oświadczenia [xxxxxxxxxxxxxx]o posiadanym statusie małego przedsiębiorcy w latach 2023 i 2024 [057.5], [057.6]

- Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów**
pl. Powstańców Warszawy 1 **00-950 Warszawa**

- [illegible]

[XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX].

Dowody:

- [illegible]

(57) W Odpowiedzi na Zawiadomienie Strona postępowania wyjaśniła również, że daty wpływu faktur dla świadczeń pieniężnych oznaczonych w Tabeli A wskazanymi numerami lp., prezentowały się następująco:

- lp. [xxxx]: data wpływu faktury to [xxxxxxxxxx];
- lp. [xxxx]: data wpływu faktury to [xxxxxxxxxx];
- lp. [xxxx]: data wpływu faktury to [xxxxxxxxxx];
- lp. [xxxx]: data wpływu duplikatu faktury to [xxxxxxxxxx]., przy czym brak jest dowodów na doręczenie oryginału faktury.

Wobec powyższego, w ocenie Strony, terminy zapłaty ww. świadczeń pieniężnych zostały wyliczone nieprawidłowo.

(58) Odnosnie twierdzenia Strony wyjaśnić należy, iż Prezes Urzędu uznaje za prawidłowe daty wpływu faktur i duplikatu faktury wskazane przez Stronę w Odpowiedzi na Zamówienie. Przedmiotowe daty wpływu faktur oraz duplikatu są identyczne, jak daty wskazane w wypełnionej przez Stronę postępowania Tabeli nr 1, a ponadto są potwierdzone w załączonej do Odpowiedzi na Zawiadomienie ewidencji wpływu tychże dokumentów rozliczeniowych. W przypadku świadczenia pieniężnego o numerze lp. [xxx] wskazana przez Stronę w Odpowiedzi na Zawiadomienie data wpływu faktury, tj. [xxxxxxxxxxxx] jest również zgodna z adnotacją widniejącą na fakturze VAT o numerze [xxxxxxxxxxxxxxxx], przesłanej przez Stronę jako załącznik do pism z 15 lipca 2025 r. oraz 19 marca 2026 r., zaś w przypadku świadczenia pieniężnego o numerze lp. [xxxx] wskazana przez Stronę w Odpowiedzi na Zamówienie data wpływu faktury, tj. [xxxxxxxxxxxxxxxx] jest zgodna z adnotacją widniejącą na fakturze VAT o numerze [xxxxxxxxxxxxxxxx], przesłanej przez Stronę jako załącznik do pisma z 29 kwietnia 2025 r.

Dowody:

- Tabela nr 1 [009.3], [045.1], [064.28], [064.21], [088.1], [103.1].
- Ewidencja wpływu dokumentów rozliczeniowych [167].
- Faktura VAT o numerze [xxxxxxxxxxxxxxx] [088.1], [163.6],
- Faktura VAT o numerze [xxxxxxxxxxxxxxx] [154].

Dowody:

- (62) W odniesieniu do świadczenia pieniężnego oznaczonego w Tabeli A pod lp. [xxx] (dot. kontrahenta [xxxxxxxxxxxxxxxx] prowadząca działalność gospodarczą pod firmą [xxxxxxxxxxxxxxxx][xxxxxxxxxxxxxxxx], numer faktury: [xxxxxxxxxxxxxxxx], kwota świadczenia pieniężnego: [xxxxxxxxxxxxxxxx]), Strona postępowania wskazała w Tabeli nr 1, że terminem zapłaty jest [xxxxxxxxxxxxxxxx]. Następnie Prezes Urzędu pismami z 18 marca 2025 r. i 27 lutego 2026 r. wezwał Stronę do przedstawienia stosownych dokumentów dotyczących ustalonych z kontrahentami terminów zapłaty. W odpowiedzi na wezwania, Strona w odniesieniu do świadczenia oznaczonego lp. [xxx] przekazała wraz z pismem z 29 kwietnia 2025 r. jedynie fakturę VAT o numerze [xxxxxxxxxxxxxxxx], na której widniał termin płatności „[xxxxxxxxxxxxxxxx]r.”. Pismem z 14 stycznia 2026 r. Prezes Urzędu wezwał również kontrahenta Strony [xxxxxxxxxxxxxxxx], do przedstawienia dokumentacji dotyczącej świadczenia pieniężnego należnego od Strony postępowania, oznaczonego w Tabeli nr 1 numerem lp. [xxx]. W odpowiedzi na wezwanie, 23 stycznia 2026 r. do tut. Urzędu wpłynęły od kontrahenta następujące dokumenty: historia korespondencji mailowej z pracownikiem LG Electronics Mława sp. z o.o., faktura VAT o [xxxxxxxxxxxxxxxx]z wpisanym terminem

płatności [xxxxxxxxxxxxxxxx], potwierdzenie zamówienia nr [xxxxxxxxxxxxxxxx]z adnotacją odnośnie formy płatności „[xxxxxxxxxxxxxxxx]” oraz oferta nr [xxxxxxxxxxxxxxxx]z adnotacją odnośnie płatności „[xxxxxxxxxxxxxxxx]”. Wobec powyższego, Prezes Urzędu za właściwy termin zapłaty przyjął ten widniejący na dokumencie w postaci faktury VAT o numerze [xxxxxxxxxxxxxxxx], spójny z adnotacją zawartą na potwierdzeniu zamówienia [xxxxxxxxxxxxxxxx] Z uwagi na to, że [xxxxxxxxxxxxx] wypadał w sobotę, stosownie do treści art. 115 Kodeksu cywilnego, Prezes Urzędu za właściwy termin zapłaty przyjął [xxxxxxxxxxxxx] i tak ustalony termin zawarł w Tabeli A.

Dowody:

- Dokumenty przesłane przez kontrahenta [xxxxxxxxxxxxxxxx]wraz z fakturą [xxxxxxxxxxxxxxxx]oraz potwierdzeniem zamówienia nr [xxxxxxxxxxxxxxxx] [154].
- Pisma Strony z 29 kwietnia 2025 r. [064.24] oraz 19 marca 2026 r. [163.01]. wraz z fakturą [xxxxxxxxxxxxxxxx] [064.19].
- Wezwania Prezesa Urzędu z 18 marca 2025 r. [010.1] i 27 lutego 2026 r. [162] skierowane do Strony postępowania.
- Wezwanie Prezesa Urzędu z 14 stycznia 2026 r. skierowane do [xxxxxxxxxxxxxxxx] [133].

- (63) W odniesieniu do świadczenia pieniężnego oznaczonego w Tabeli A pod lp. [xxxx] (dot. kontrahenta [xxxxxxxxxxxxxxxx]numer faktury: [xxxxxxxxxxxxxxxx], kwota świadczenia pieniężnego: [xxxxxxxxxxxxxxxx] [xxxxxxxxxxxxxxxx]), Strona postępowania wskazała w Tabeli nr 1, że dla powyższego świadczenia pieniężnego terminem zapłaty jest [xxxxxxxxxxxxx] Następnie Prezes Urzędu pismami z 18 marca 2025 r. i 27 lutego 2026 r. wezwał Stronę do przedstawienia stosownych dokumentów dotyczących ustalonych z kontrahentem terminów zapłaty. W odpowiedzi na wezwania Strona przekazała zamówienie nr [xxxxxxxxxxxxxxxx], na którym widniał zapis odnośnie sposobu zapłaty „[xxxxxxxxxxxxxxxx]” oraz duplikat faktury VAT o numerze [xxxxxxxxxxxxxxxx] z datą wystawienia i sprzedaży [xxxxxxxxxxxxxxxx]r. oraz wskazanym terminem płatności [xxxxxxxxxx] Ponadto przy adnotacji „duplikat- oryginał” widniała data wystawienia ww. duplikatu, czyli [xxxxxxxxxxxxxxxx]r. oraz adnotacja stanowiąca datę wpływu duplikatu: [xxxxxxxxxxxxxxxx]r. Pismem z 22 grudnia 2025 r. Prezes Urzędu wezwał kontrahenta Strony, tj. [xxxxxxxxxxxxxxxx][xxxxxxxxxxxxxxxx]do przedstawienia dokumentacji dotyczącej świadczenia pieniężnego należnego od Strony postępowania oznaczonego lp. [xxx]. W odpowiedzi na wezwanie, kontrahent [xxxxxxxxxxxxxxxx]wraz z pismem z 12 stycznia 2026 r. przesłał do tut. Urzędu fakturę VAT nr [xxxxxxxxxxxxxxxx]z datą wystawienia i sprzedaży [xxxxxxxxxxxxxxxx]. oraz wskazanym terminem płatności [xxxxxxxxxx], wiadomość e-mail z 11.10.2023 r. o tytule „Wystawiono

fakturę o numerze [xxxxxxxxxxxxxxxx][xxxxxxxxxxxxxxxx]” z załącznikiem w postaci pliku o nazwie „[xxxxxxxxxxxxxxxx]” skierowaną na adres e-mail [xxxxxxxxxxxxxxxx] oraz potwierdzenie zamówienia nr [xxxxxxxxxxxxxxxx]/[xxxxxxxxxxxxxxxx] z adnotacją odnośnie płatności „[xxxxxxxxxxxxxxxx]”. W tym miejscu należy podkreślić, że wystawienie duplikatu faktury nie zmienia pierwotnie ustalonego terminu płatności, stanowi jedynie kopię wystawionej faktury, posiada zatem takie same dane jak faktura pierwotna, tj. pierwotną datę sprzedaży, datę wystawienia oryginalnej faktury oraz pierwotny termin płatności. Wobec powyższego, Prezes Urzędu za właściwy termin zapłaty przyjął ten widniejący na dokumencie w postaci potwierdzenia zamówienia nr [xxxxxxxxxxxxxxxx] z adnotacją odnośnie płatności „[xxxxxxxxxxxxxxxx]”, z uwagi na najbardziej korzystny zapis dla Strony postępowania spośród zgromadzonych w toku postępowania dowodów, tj. zamówienia ([xxxxxxxxxxxxxxxx]) oraz faktury VAT ([xxxxxxxxxxxxxxxx]r.). Podkreślenia wymaga fakt, że termin [xxxxxxxxxxxxxxxx] liczony jest od dnia wystawienia pierwotnej faktury VAT, a więc od [xxxxxxxxxxxxxxxx]r. W konsekwencji Prezes Urzędu za właściwy termin zapłaty dla świadczenia pod lp. [xxxx] przyjął [xxxx] i tak ustalony termin zawarł w Tabeli A.

Dowody:

- Wezwania Prezesa Urzędu z 18 marca 2025 r. [010.1] i 27 lutego 2026 r. [162] skierowane do Strony postępowania.
- Wezwanie Prezesa Urzędu z 22 grudnia 2025 r. skierowane do [xxxxxxxxxxxxxxxx] [112].
- Pismo kontrahenta z 12 stycznia 2026 r. wraz z fakturą [xxxxxxxxxxxxxxxx], kopią wiadomości e-mail oraz potwierdzeniem zamówienia nr [xxxxxxxxxxxxxxxx] [142].
- Pisma Strony z 15 lipca 2025 r. [088], 19 marca [163.01] oraz 9 czerwca 2026 r. [167] wraz z zamówieniem nr [xxxxxxxxxxxxxxxx] [088.1], [163.48] oraz duplikatem faktury VAT [xxxxxxxxxxxxxxxx] [163.25].

- (64) W przypadku, w którym umowny termin zapłaty wskazany przez Stronę postępowania przypadął na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy lub na sobotę, Prezes Urzędu przyjął w swoich ustaleniach, że terminem zapłaty był następny dzień, który nie był dniem wolnym od pracy ani sobotą - stosownie do treści art. 115 Kodeksu cywilnego⁴.
- (65) Prezes Urzędu ustalił, że kontrahentami Strony postępowania w transakcjach handlowych, z których wynikają Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne, obok przedsiębiorców dużych,

⁴ Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz.U. z 2026 r. poz. 795), dalej: „k.c”.

byli również mikroprzedsiębiorcy, mali- i średni przedsiębiorcy (dalej: „MŚP”). Prezes Urzędu dokonał tych ustaleń zarówno na podstawie informacji przekazanych przez Stronę postępowania, jak również na podstawie oświadczeń złożonych przez kontrahentów Strony postępowania w odpowiedzi na wezwania kierowane przez Prezesa Urzędu. Prezes Urzędu ustalił również, że w przypadku Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych ujętych w Tabeli B uzgodnione przez strony terminy zapłaty przekraczały 60 dni liczonych od daty doręczenia Stronie faktury. W związku z tym, Prezes Urzędu stosował treść art. 13 ust. 2 Ustawy, który stanowi, że zamiast postanowień umowy ustalających termin zapłaty z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy stosuje się termin zapłaty 60 dni liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, albo liczonych zgodnie z art. 7 ust. 4 albo art. 8 ust. 5 lub art. 9 ust. 2 Ustawy.

- (66) Wobec powyższego, w przypadku świadczeń pieniężnych zaprezentowanych w Tabeli B, wskazane przez Stronę w Tabeli nr 1 lub ustalone przez Prezesa Urzędu terminy zapłaty wynikające z zawartych umów, Prezes Urzędu zastąpił terminem 60 dni liczonym od daty doręczenia Stronie faktury (z uwzględnieniem art. 115 k.c.) i względem tak ustalonego maksymalnego terminu zapłaty obliczył długość okresu opóźnienia.
- (67) Przy czym w zakresie daty doręczenia faktur Prezes Urzędu w odniesieniu do wszystkich Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych przyjął, że daty wskazane przez Stronę w kolumnie „Data wpływu faktury (według JPK_V7) w Tabeli nr 1 są zgodne z rzeczywistym stanem rzeczy i dotyczą doręczenia faktur potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi. Prezes Urzędu przyjął, że Strona posiada najlepszą wiedzę, co do tego faktu. Jednocześnie podane przez nią informacje w tym zakresie nie budziły wątpliwości Prezesa Urzędu i jako takie nie wymagały dalszych wyjaśnień.

Dowody:

- Tabela nr 1 [009.3], [045.1], [064.28], [064.21], [088.1], [103.1].
 - Dokumenty w tym umowy, zamówienia, faktury VAT przekazane przez Stronę oraz wyjaśnienia zawarte w pismach Strony z: 19 marca 2026 r. [163-163.61], 3 kwietnia 2026 r. [164-164.3] oraz 5 maja 2026 r. [165-165.1].
 - Dokumenty przekazane przez kontrahentów w tym: oświadczenia o statusach przedsiębiorców, umowy, zamówienia, faktury VAT [053], [061], [065], [068], [069.2-069.9], [071], [073], [074], [076], [078.1-078.10], [086], [087], [098], [158].
- (68) Ze zgromadzonych w sprawie dowodów wynika przy tym, że w odniesieniu do świadczeń pieniężnych zaprezentowanych w Tabeli B nie wystąpiły przypadki określone w art. 7 ust. 4

[illegible]

- [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] zawarta [xxxxxxxxxxxxxxxx] [068].
- [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] zawarta z [xxxxxxxxxxxxxxxx]. [158].
- [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] zawarta z [xxxxxxxxxxxxxxxx] [087].
- [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] zawarta z [xxxxxxxxxxxxxxxx].o. [078.3].

40

- [illegible]

- (73) Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Prezes Urzędu ustalił, że Strona postępowania była zobowiązana do zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych w terminach zapłaty wskazanych w kolumnie G Tabeli A i kolumnie I Tabeli B, które przypadły w okresie od [xxxxxxxxxxxxxxxxx]. w przypadku świadczeń ujętych w Tabeli A oraz od [xxxxxxxxxxxxxxxxx]w przypadku świadczeń ujętych w Tabeli B, a zatem wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne były wymagalne w okresie objętym postępowaniem.
- (74) Na podstawie tak ustalonych terminów zapłaty Prezes Urzędu dokonywał dalszych ustaleń w zakresie długości opóźnienia.

- (75) Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Prezes Urzędu ustalił, które świadczenia pieniężne wymagalne w okresie objętym postępowaniem zostały spełnione przez Stronę po terminie zapłaty lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem.
- (76) Wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne, które zostały spełnione w okresie objętym postępowaniem, spełniane były przelewem bankowym, w związku z tym w kolumnie H Tabeli A oraz kolumnie J w Tabeli B oznaczonej nazwą „Data spełnienia świadczenia pieniężnego” jako datę spełnienia Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego wskazano datę operacji na rachunku bankowym Strony zgodnie z informacjami zawartymi w plikach JPK_WB oraz wyciągach bankowych, przekazanych przez Stronę jako załącznik do pisma z dnia 20 lutego 2025 r. Ustalenia Prezesa Urzędu w tym zakresie były spójne z informacjami podanymi przez samą Stronę w Tabeli nr 1. Ponadto, biorąc pod uwagę wyjaśnienia Strony w piśmie z 19 marca 2026 r., dotyczące [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx], Prezes Urzędu przyjął, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne spełniane przelewem bankowym, zostały spełnione w pełnej wysokości.

- Tabela nr 1 [009.3], [045.1], [064.28], [064.21], [088.1], [103.1].
 - Pliki JPK_WB oraz wyciągi bankowe stanowiące załączniki do pisma Strony z 20 lutego 2025 r. [009.5].
 - Wyjaśnienia Strony zawarte w piśmie z 19 marca 2026 r. [163.01].
- (77) Co do daty zapłaty świadczeń pieniężnych spełnianych przelewem bankowym należy podnieść, że zgodnie z przepisem art. 454 §1 k.c. miejscem spełnienia świadczenia bezgotówkowego jest siedziba banku (oddziału banku) prowadzącego rachunek wierzyciela,

a zatem zapłata następuje w momencie uznania tego rachunku⁶. Znajduje to potwierdzenie m.in. w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 1996 r., sygn. akt II CRN 79/96, Legalis nr 43376, w którym wskazano, że w rozliczeniach bezgotówkowych za moment otrzymania zapłaty przez wierzyciela uważa się chwilę uznania jego rachunku bankowego.

Przepis ten stanowi *ius dispositivum*, a zatem strony stosunku zobowiązaniowego - korzystając z wolności kontraktowania i w jej granicach (art. 353¹ k.c.) - mogą w sposób odmienny ustalić w umowie, z jaką chwilą nastąpi spełnienie świadczenia bezgotówkowego. Dlatego przyjmuje się, że spełnienie świadczenia bezgotówkowego następuje w dniu uznania rachunku bankowego wierzyciela, chyba że strony stosunku zobowiązaniowego postanowiły inaczej⁷.

- (78) W niniejszym postępowaniu za datę zapłaty (datę spełnienia świadczenia pieniężnego) Prezes Urzędu przyjął jednolicie dla wszystkich Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych datę obciążenia rachunku bankowego, czyli datę, w której została wykonana operacja na rachunku bankowym Strony postępowania. Wynika ona co do zasady z ewidencji transakcji bankowych w plikach JPK_WB albo - w przypadku braku ujęcia płatności w JPK_WB - z dowodu dokonania przelewu bankowego. Nie badano przy tym, czy w konkretnym przypadku Strony ustalały datę wystąpienia skutku zapłaty. Jest to rozwiązanie korzystniejsze dla Strony, aniżeli wynikające z ogólnych reguł prawa cywilnego i zgodne z praktyką orzecniczą stosowaną przez Prezesa Urzędu. Data operacji na rachunku bankowym jest najwcześniejszym momentem, który Prezes Urzędu może przyjąć, jako moment zapłaty. Dokonanie operacji na rachunku - co do zasady - jest rozporządzeniem definitywnym.
- (79) W odniesieniu do Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych, co do których Strona nie przedstawiła żadnych dowodów ich spełnienia w okresie objętym postępowaniem (albo wygaśnięcia w inny sposób), Prezes Urzędu uznał, że świadczenia te nie zostały spełnione przez Stronę w okresie objętym postępowaniem, o ile nic innego nie wynikało z zebranego materiału dowodowego. W tych przypadkach w kolumnie H Tabeli A oraz kolumnie J Tabeli B umieszczono adnotację: „*niespełnione w okresie postępowania*”.

⁶ Por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 grudnia 1987 r. III CRN 162/87 - "Przegląd Ustawodawstwa Gospodarczego" z 1990 r., z. 7, poz. 22 oraz uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 20 listopada 1992 r. III CZP 138/92 - OSNCP 1993, z. 6, poz. 196

⁷ Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 4 stycznia 1995 r., III CZP 164/94, OSNC 1995/4/62

- (80) Porównując tak ustalone daty spełnienia Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych lub fakt braku ich zapłaty w okresie objętym postępowaniem z ustalonymi w toku postępowania terminami zapłaty tychże świadczeń pieniężnych Prezes Urzędu ustalił, że wszystkie wskazane w Tabelach A i B świadczenia pieniężne zostały spełnione po upływie uzgodnionych terminów zapłaty albo nie zostały spełnione w okresie objętym postępowaniem pomimo upływu terminu zapłaty.

3.4. Wartość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych

- (81) Wartość każdego z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych, do zapłaty którego była zobowiązana Strona postępowania, została ustalona na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności umów zawartych z kontrahentami i wystawionych na ich podstawie faktur VAT, i wskazana w kolumnie N Tabeli A oraz kolumnie O Tabeli B: „Wartość świadczenia pieniężnego niespełnionego lub spełnionego po terminie (w PLN)”.

Dowody:

- Tabela nr 1 [009.3], [045.1], [064.28], [064.21], [088.1], [103.1].
 - Dokumenty, w tym umowy, zamówienia, faktury VAT przekazane przez Stronę oraz wyjaśnienia zawarte w pismach Strony z: 27 grudnia 2024 r. [005], [006], 21 stycznia 2025 r. [008], 20 lutego 2025 r. [009-009.6], 15 kwietnia 2025 r. [045-045.6], 29 kwietnia 2025 r. [064.1-064.26], 6 i 15 lipca 2025 r. [085], [088-088.1], 12 sierpnia 2025 r. [099-099.1], 22 sierpnia 2025 r. [100-100.12], 17 października 2025 r., [103-103.1], 19 marca 2026 r. [163-163.61], 3 kwietnia 2026 r. [164-164.3], 5 maja 2026 r. [165-165.1].
 - Dokumenty przekazane przez kontrahentów w tym: umowy, zamówienia, faktury VAT [047], [049], [051-051.2], [052.1-052.18], [053], [054.1-054.2], [055.1], [056.1], [057.1-057.9], [058.1-058.6], [059.1-059.3], [060], [061], [062-062.5], [063-063.14], [065], [068], [069.2-069.9], [070.1-070.76], [071], [072.1-072.7], [073], [074], [075-075.13], [076], [077], [078.1-078.10], [079-079.12], [080], [083-083.1], [086], [087], [089], [098], [101], [114], [115], [116-116.5], [125.1-125.4], [126.1-126.4], [127-127.1], [128-128.1], [129-129.2], [130-130.1], [142], [143-143.5], [144], [145-145.2], [146], [147-147.1], [148-148.6], [149], [150], [151-151.7], [152], [153], [154], [155], [156], [157], [158], [159], [160-160.3].
- (82) W odniesieniu do Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego widniejącego w Tabeli A pod nr lp.: [xxxx] Prezes Urzędu ustalił, że wartość wymagalnego świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie była niższa od wartości wynikającej z faktury VAT dokumentującej daną transakcję handlową, co było skutkiem wystawienia faktury korygującej zmniejszającej

Dowód: Tabela nr 1 [009.3], [045.1], [064.28], [064.21], [088.1], [103.1].

- **WŚ1:** nie przekracza 30 dni: [xxxxxxxxxxxxxxxxx]zł
- **WŚ2:** wynosi od 31 do 60 dni: [xxxxxxxxxxxxxxxxx]zł,
- **WŚ3:** wynosi od 61 do 120 dni: [xxxxxxxxxxxxxxxxx]zł,

- WŚ4: wynosi od 121 do 365 dni: [xxxxxxxxxxxxxx],
- WŚ5: przekracza 365 dni: [xxxxxxxxxxxxxxxxxx]zł.

(87) Suma wartości wszystkich Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych, co do których Prezes Urzędu ustalił w niniejszym postępowaniu, że zostały one spełnione przez Stronę postępowania po terminie albo nie zostały przez nią spełnione do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem wynosi [xxxxxxxxxxxxxxxxxx]złotych.

IV. Ocena prawna

(88) Biorąc pod uwagę ustalony stan faktyczny Prezes Urzędu zważył, co następuje.

1. LG Electronics Mława sp. z o. o. jako strona postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i adresat zakazu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy

(89) Zgodnie z treścią art. 13b ust. 1 Ustawy, zakazane jest nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmioty, o których mowa w art. 2, niebędące podmiotami publicznymi.

(90) Stosownie do art. 13b ust. 2 Ustawy, określającego znamiona deliktu administracyjnego, nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmiot, o którym mowa w art. 2 Ustawy, niebędący podmiotem publicznym, ma miejsce w przypadku, gdy w okresie 3 kolejnych miesięcy suma wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wynosi co najmniej 2 000 000 zł.

(91) Zgodnie z art. 13c ust. 1 Ustawy, Prezes Urzędu prowadzi postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych wobec podmiotów, o których mowa w art. 2 Ustawy, niebędących podmiotami publicznymi. Mając na względzie treść powyższych przepisów oraz treść art. 2 pkt 1 Ustawy, do których one odsyłają, należy stwierdzić, że podmiotami, w stosunku do których może być prowadzone postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i które są adresatem zakazu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy

są m.in. przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy Prawo przedsiębiorców⁸, o ile nie są oni podmiotami publicznymi.

- (92) Zgodnie z art. 4 ust. 1 Ustawy Prawo przedsiębiorców - przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, prawna lub jednostka organizacyjna nie będąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, wykonująca działalność gospodarczą. Działalnością gospodarczą z kolei - zgodnie z art. 3 Ustawy Prawo przedsiębiorców - jest zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły.
- (93) Przez podmiot publiczny natomiast - zgodnie z definicją zawartą w art. 4 pkt 2 Ustawy - należy rozumieć podmioty, o których mowa w art. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych⁹.
- (94) W toku niniejszego postępowania Prezes Urzędu ustalił, że LG Electronics Mława sp. z o. o. jest spółką z ograniczoną odpowiedzialnością - a zatem osobą prawną, wpisaną do rejestru przedsiębiorców KRS i prowadzi we własnym imieniu, w sposób ciągły zorganizowaną działalność zarobkową. Strona postępowania jako spółka prawa handlowego prowadząca działalność gospodarczą, jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 Ustawy Prawo przedsiębiorców, a zatem podmiotem, o którym mowa w art. 2 pkt 1 Ustawy.
- (95) Jednocześnie kapitał zakładowy Strony postępowania należy w całości do podmiotu prywatnego, a zatem Strona postępowania nie należy do żadnej z kategorii podmiotów wymienionych w art. 4 Ustawy Prawo zamówień publicznych. W związku z tym Strona postępowania nie posiada statusu podmiotu publicznego.
- (96) Biorąc pod uwagę powyższe, przez LG Electronics Mława sp. z o. o. jest adresatem zakazu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy i może być stroną prowadzonego przez Prezesa Urzędu postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych - a co za tym idzie także adresatem niniejszej decyzji.

2. Przesłanki ustalenia naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania

- (97) Stosownie do art. 13b ust. 2 Ustawy, określającego znamiona deliktu administracyjnego, nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmiot, o którym

⁸ Dz.U. z 2025 r. poz. 1480 ze zm., dalej także: „ustawa Prawo przedsiębiorców”.

⁹ Dz. U. z 2024 poz. 1320 ze zm., dalej: „ustawa Prawo zamówień publicznych”.

mowa w art. 2 Ustawy, niebędący podmiotem publicznym, ma miejsce w przypadku, gdy w okresie 3 kolejnych miesięcy suma wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wynosi co najmniej 2 000 000 złotych.

- (98) Zgodnie z definicją ustawową z art. 4 pkt 1a Ustawy „świadczenie pieniężne” to wynagrodzenie za dostawę towaru lub wykonanie usługi w transakcji handlowej. Z kolei zgodnie z art. 4 pkt 1 Ustawy, „transakcja handlowa” oznacza umowę, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony zawierają ją w związku wykonywaną działalnością. Zakaz nadmiernego opóźniania się dotyczy więc spełniania „świadczeń pieniężnych” w rozumieniu tych przepisów. Pojęcie „świadczenia pieniężnego” w „transakcji handlowej” wyznacza zatem zakres przedmiotowy postępowania i dokonywanych w nim ustaleń.
- (99) Przy czym, należy mieć również na względzie art. 3 Ustawy, wyłączający z zakresu jej stosowania m.in.:
- 1) długi objęte postępowaniami prowadzonymi na podstawie ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo Upadłościowe (Dz. U. z 2026 poz. 913) oraz ustawy z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2026 r. poz. 533);
 - 2) umowy, na podstawie których są wykonywane czynności bankowe w rozumieniu przepisów art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia - Prawo bankowe (Dz. U. z 2026 r. poz. 38 ze zm.).
- (100) Nadto zgodnie z treścią art. 13b ust. 4 Ustawy - ustalając wystąpienie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych Prezes Urzędu pomija:
- 1) niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenia pieniężne, których termin spełnienia upłynął wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania;
 - 2) transakcje handlowe, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej;
 - 3) transakcje handlowe zawierane w zakresie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, o których mowa odpowiednio w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.
- (101) Biorąc pod uwagę treść powyższych przepisów należy zatem stwierdzić, że ustalenie naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania wymaga wykazania, że Strona postępowania, będąca adresatem zakazu

administracyjnego, była zobowiązana do spełnienia Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych, które spełniają poniższe cechy:

- 1) stanowią świadczenia pieniężne w rozumieniu art. 4 pkt 1a Ustawy, do których odnosi się zakaz nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, do których ma zastosowanie Ustawa, tj. takie, które:
 - a. wynikają z transakcji handlowych zawartych przez Stronę postępowania z podmiotami wskazanymi w art. 2 Ustawy;
 - b. nie są wyłączone z zakresu zastosowania Ustawy na podstawie jej art. 3;
- 2) nie podlegały pominięciu stosownie do art. 13b ust. 4 Ustawy;
- 3) były wymagalne w okresie objętym postępowaniem;
- 4) zostały spełnione po terminie albo nie zostały spełnione w okresie objętym postępowaniem;
- 5) ich suma wynosi co najmniej 2 000 000 złotych.

(102) Spełnienie wskazanych przesłanek jest konieczne i zarazem wystarczające do ustalenia naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania. Popęlnienie deliktu administracyjnego jest bowiem powiązane z obiektywnym stanem opóźnienia, niezależnym od jego przyczyn.

(103) Jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, odpowiedzialność administracyjnoprawna (odpowiedzialność za delikt administracyjny) w odróżnieniu od odpowiedzialności karnej - ma charakter odpowiedzialności obiektywnej, chyba że ustawodawca zdecyduje się na wprowadzenie do deliktu administracyjnego znamienia winy¹⁰. Dla przyjęcia tej odpowiedzialności wystarczający jest zatem sam fakt obiektywnego naruszenia obowiązków administracyjnoprawnych, bez względu na przyczynę, która do tego doprowadziła. Podstawę zastosowania sankcji administracyjnej stanowi sam fakt naruszenia normy sankcjonowanej, bez względu na winę podmiotu, który dopuścił się określonego zachowania.

(104) Biorąc pod uwagę treść zakazu wyrażoną w normie prawnej zawartej w przepisach art. 13b Ustawy, odpowiedzialność za naruszenie tego zakazu ma charakter obiektywny. Zgodnie z jej treścią o naruszeniu zakazu decyduje spełnienie obiektywnych przesłanek wskazanych w Ustawie - osiągnięcie określonego pułapu opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem. O obiektywnym charakterze odpowiedzialności decyduje

¹⁰ M. Jabłoński, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, red. Wierzbowski 2020, wyd. 29, Legalis, I. Sepioto-Jankowska, Odpowiedzialność administracyjna jako odpowiedzialność alternatywna dla deliktów finansowych, Prokuratura i Prawo 1, 2020, s. 83 i nast., wyrok TK z dnia 4 lipca 2002 r., sygn. akt P 12/01, OTK-A 2002/4/50, wyrok TK z dnia 25 marca 2010 r., sygn. akt P 9/08, OTK-A 2010, nr 3, poz. 26.

m.in. odwołanie się w opisie znamion deliktu do obiektywnego zachowania polegającego na opóźnieniu. Na odpowiedzialność tą nie ma zatem wpływu stopień zawinienia podmiotu naruszającego prawo, okoliczności naruszenia zakazu, czy też motywacja sprawcy lub skala naruszeń.

2.1. Obowiązek zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych

- (105) Zgodnie z art. 4 pkt 1a Ustawy, świadczenia pieniężne to wynagrodzenie za dostawę towaru lub wykonanie usługi w transakcji handlowej. Natomiast transakcją handlową w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy jest umowa, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony, o których mowa w art. 2 Ustawy, zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością.
- (106) Przy interpretacji pojęcia „świadczenia pieniężnego” i „transakcji handlowej” należy mieć na względzie treść Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych¹¹, która została implementowana do polskiego porządku prawnego na mocy Ustawy. Zgodnie z art. 1 ust. 2 Dyrektywy 2011/7/UE ma ona zastosowanie do wszystkich płatności, które stanowią wynagrodzenie w transakcjach handlowych. Natomiast zgodnie z art. 2 pkt 1 Dyrektywy 2011/7/UE „transakcje handlowe”, to transakcje między przedsiębiorstwami lub między przedsiębiorstwami a organami publicznymi, które prowadzą do dostawy towarów lub świadczenia usług za wynagrodzeniem. Ponieważ art. 2 pkt 1 Dyrektywy 2011/7/UE nie zawiera żadnego wyraźnego odesłania do prawa państw członkowskich, które miałyby na celu określenie znaczenia i zakresu tego pojęcia, zdaniem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej („TSUE”) - pojęcie „transakcji handlowej” wymaga autonomicznej i jednolitej wykładni, uwzględniającej zarówno brzmienie i kontekst przepisu, w którym znajduje się to pojęcie, jak i cele tego przepisu oraz aktu prawa Unii, którego ów przepis stanowi część (pkt 21).¹²
- (107) Nadto, jeżeli strony uzgodniły, że w ramach tej samej umowy realizowane będą kolejne dostawy towarów lub będą wykonywane kolejne usługi, przy czym każda z tych dostaw lub każda z tych usług rodzi obowiązek zapłaty po stronie dłużnika, to spełnione są oba przewidziane w art. 2 pkt 1 Dyrektywy 2011/7/UE warunki, aby każdą dostawę towarów lub każdą wykonaną usługę na podstawie tej umowy uznać za transakcję handlową w rozumieniu

¹¹ Dz. U. UE 2011, L. 48, dalej: Dyrektywa 2011/7/UE.

¹² Wyrok TSUE z dnia 1 grudnia 2022 r., C-419/21, ECLI:EU:C:2022:948.

tego przepisu. Artykuł 2 pkt 1 Dyrektywy 2011/7/UE należy zatem interpretować w ten sposób, że zawarte w nim pojęcie „transakcji handlowych” obejmuje każdą kolejną dostawę towarów lub każde kolejne świadczenie usług w wykonaniu jednej i tej samej umowy (pkt 24).

- (108) Mając na uwadze definicję transakcji handlowej wskazaną w treści art. 4 pkt 1 Ustawy stwierdzić należy, że każda odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi - w przypadkach, w których dane zamówienie wynikało z uprzednio zawartej umowy ramowej również stanowi transakcję handlową. Odrębną transakcją handlową jest zatem każda umowa jednorazowa zawierana na podstawie umowy ramowej, każde zamówienie/zlecenie składane na podstawie takiej umowy i dostawa każdej partii towaru, etap wykonania usługi - za które uzgodniono wynagrodzenie.
- (109) Mając na uwadze powyższe, „świadczenie pieniężne” stanowi zapłatę - a zatem wyrażony w pieniądzu ekwiwalent za spełnienie świadczenia niepieniężnego, tj. za każdą dostawę towaru lub wykonanie każdej usługi, czy też dzieła lub ich części, wynikający z (w wykonaniu) umów posiadających następujące cechy:
- są odpłatne - ekwiwalentem świadczenia niepieniężnego jest w nich płatność, czyli wynagrodzenie wyrażone w pieniądzu;
 - przedmiotem uzgodnionego w nich świadczenia niepieniężnego jest dostawa towarów lub świadczenie usług;
 - ich stronami są podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy;
 - zostały zawarte w związku z prowadzoną przez te podmioty działalnością.
- (110) Z kolei podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy, to przede wszystkim przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy Prawo przedsiębiorców oraz podmioty z nimi zrównane, m.in.:
- podmioty, o których mowa w art. 4, art. 5 ust. 1 i art. 6 ustawy Prawo zamówień publicznych;
 - oddziały i przedstawicielstwa przedsiębiorców zagranicznych;
 - przedsiębiorcy z państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej.
- (111) Jeśli chodzi o pojęcie „dostawy towarów” oraz „świadczenia usług” - przy ich interpretacji należy wziąć pod uwagę orzecznictwo TSUE, zgodnie z którym pojęciom tym należy nadać

w całej Unii Europejskiej autonomiczną i jednolitą wykładnię, dokonując jej z uwzględnieniem wymogów związanych z jednolitym stosowaniem prawa Unii Europejskiej w związku z zasadą równości. Stanowią one autonomiczne pojęcia prawa Unii Europejskiej, których zakresu nie można ustalić poprzez odniesienie do pojęć znanych prawu państw członkowskich lub do klasyfikacji dokonanych na szczeblu krajowym, lecz należy tego dokonać przy uwzględnieniu zarówno brzmienia, kontekstu, jak i celów przepisu, który się nimi posługuje.¹³ Tak więc pojęcia „dostawy towarów” i „świadczenia usług”, podobnie jak pojęcie „transakcji handlowych”, o których mowa w art. 2 pkt 1 Dyrektywy 2011/7/UE, należy interpretować w świetle postanowień Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („traktat FUE”), które dotyczą swobodnego przepływu towarów i usług, zawartych odpowiednio w jego art. 34, 56 i 57, a także orzecznictwa TSUE interpretującego te podstawowe swobody.¹⁴

- (112) Należy też mieć na względzie, że traktat FUE definiuje pojęcie „usługi” szeroko, w sposób pozwalający objąć nim każde świadczenie, które nie jest objęte innymi swobodami, tak aby żadna działalność gospodarcza nie pozostała poza zakresem stosowania swobód podstawowych.¹⁵
- (113) Z powyższego wynika zatem, że transakcje handlowych w powyższym rozumieniu nie stanowią transakcje objęte swobodą przepływu kapitału i płatności, zawartą w art. 63-66 traktatu FUE.
- (114) Również ustawa o podatku od towarów i usług posługuje się pojęciem „dostawy towarów” i „świadczenia usług”. Zgodnie z definicją z art. 2 pkt 22 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług¹⁶ przez sprzedaż w rozumieniu tej ustawy rozumie się odpłatną dostawę towarów i odpłatne świadczenie usług na terytorium kraju, eksport towarów oraz wewnątrzwspólnotową dostawę towarów. Dokonanie tych czynności rodzi obowiązek wystawienia faktury VAT (art. 106b ust. 1 ustawy o VAT). Faktury VAT dokumentują zatem transakcje, których przedmiotem jest dostawa towarów i świadczenie usług.
- (115) Jak podkreśla prawodawca UE w Motywie (18) Dyrektywy 2011/7/UE: „Faktury równają się wezwaniom do zapłaty i są ważnymi dokumentami w łańcuchu transakcji dostawy towarów i świadczenia usług, między innymi do celów ustalenia terminów płatności”.

¹³ Wyrok TSUE z 9 lipca 2020 r., C-199/19 (pkt 27), ECLI:EU:C:2020:548.

¹⁴ Wyrok TSUE z 9 lipca 2020 r., C-199/19 (pkt 30), ECLI:EU:C:2020:548.

¹⁵ Por. wyrok TSUE z 3 października 2006 r., C-452/04, EU:C:2006:631, pkt 32.

¹⁶ Dz.U. z 2025 r. poz. 775 ze zm., dalej „ustawa o VAT”.

- (116) Biorąc pod uwagę treść art. 4 pkt 1 Ustawy - przez umowy związane z prowadzoną działalnością należy rozumieć związek z działalnością faktycznie wykonywaną przez dany podmiot, niezależnie od tego, czy działalność ta jest ujawniona w odpowiednim rejestrze lub ewidencji, przepis ten ujawnienia takiego bowiem nie wymaga. Należy przy tym przyjąć, że umowa jest związana z prowadzoną działalnością jej stron, jeżeli dostawca towaru/wykonawca usługi wystawił fakturę VAT dokumentującą sprzedaż. Zgodnie bowiem z treścią art. 15 ust. 1 ustawy o VAT podatnikami tego podatku są osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne, wykonujące samodzielnie działalność gospodarczą, bez względu na cel lub rezultat takiej działalności. Działalność gospodarcza zaś - zgodnie z ust. 2 tego artykułu obejmuje wszelką działalność producentów, handlowców lub usługodawców, w tym podmiotów pozyskujących zasoby naturalne oraz rolników, a także działalność osób wykonujących wolne zawody. Działalność gospodarcza obejmuje w szczególności czynności polegające na wykorzystywaniu towarów lub wartości niematerialnych i prawnych w sposób ciągły dla celów zarobkowych.
- (117) Z ustaleń Prezesa Urzędu wynika, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne wynikają z umów, w których uzgodniono zapłatę sumy pieniężnej (wyrażonej zarówno w polskich złotych jak i w walutach obcych) w zamian za spełnienie świadczenia niepieniężnego. Uzgodnione przez strony tych umów świadczenia niepieniężne polegały na odpłatnej dostawie towarów lub odpłatnym świadczeniu usług. Strona postępowania otrzymała uzgodnione w nich świadczenia niepieniężne (dostarczono jej towary lub wyświadczone usługi) przed upływem uzgodnionych terminów zapłaty. Stronami tych umów były podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy. Prezes Urzędu ustalił ponadto, że Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne zostały udokumentowane fakturami VAT, które zostały przez Stronę ujęte w ewidencji JPK_V7, co świadczy o tym, że wynikały one z umów (transakcji handlowych) zawieranych w związku z prowadzoną przez te podmioty działalnością. W związku z tym, mając na względzie powyższe rozważania, wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne stanowią świadczenia pieniężne w transakcjach handlowych, o których mowa w art. 4 pkt 1a Ustawy, do zapłaty których zobowiązana była Strona postępowania.

2.2. Świadczenia, do których nie stosuje się Ustawy na podstawie art. 3 Ustawy

- (118) W toku postępowania Prezes Urzędu ustalił, iż do dnia wydania niniejszej decyzji w stosunku do Strony nie zostało otwarte postępowanie restrukturyzacyjne ani ogłoszona upadłość, w związku z czym Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne nie stanowią długów

objętych postępowaniami prowadzonymi na podstawie ustaw Prawo upadłościowe i Prawo restrukturyzacyjne, a zatem nie ma do nich zastosowania wyłączenie, o którym mowa w art. 3 pkt 1 Ustawy.

- (119) Prezes Urzędu ustalił również, że żaden z kontrahentów w transakcjach handlowych, z których wynikają Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne, nie jest podmiotem uprawnionym do dokonywania czynności bankowych i tym samym żadne z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych nie wynika z czynności bankowych w rozumieniu art. 5 ust. 1 i 2 Prawa bankowego. Do żadnego z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych nie ma zatem zastosowania wyłączenie, o którym mowa w art. 3 pkt 2 Ustawy.
- (120) Ponadto, Prezes Urzędu ustalił, że Strona postępowania jest podmiotem prywatnym, a zatem nie jest podmiotem zaliczanym do sektora finansów publicznych. W związku z tym żadne Zakwestionowane Świadczenie Pieniężne nie wynika z umowy, której stronami są wyłącznie podmioty zaliczane do sektora finansów publicznych, a zatem do żadnego z nich nie ma zastosowania wyłączenie, o którym mowa w art. 3 pkt 3 Ustawy.
- (121) Biorąc pod uwagę powyższe, należy stwierdzić, że żadne z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych nie jest świadczeniem pieniężnym, do którego nie stosowałoby się Ustawy na podstawie jej art. 3.

2.3. Świadczenia pieniężne podlegające pominięciu przy ustalaniu naruszenia zakazu, zgodnie z art. 13b ust. 4 Ustawy

- (122) Zgodnie z art. 13b ust. 4 pkt 1 Ustawy, przy ustalaniu wystąpienia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, Prezes Urzędu pomija niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenia pieniężne, których termin spełnienia upłynął wcześniej niż dwa lata przed wszczęciem postępowania.
- (123) Niniejsze postępowanie zostało wszczęte 26 listopada 2024 r. Natomiast - jak wynika z ustaleń Prezesa Urzędu opisanych w części III punkcie 3.2. niniejszej decyzji i zaprezentowanych w Tabelach A i B - terminy zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych przypadały w okresie od [xxxxxxxxxxxxx] do [xxxxxxxxxxxxx] a zatem nie upłynęły wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania. W związku z powyższym żadne z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych nie podlega pominięciu przy ustalaniu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych na podstawie art. 13b ust. 4 pkt 1 Ustawy.

- (124) Zgodnie z art. 13b ust. 4 pkt 2 Ustawy, przy ustalaniu wystąpienia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, Prezes Urzędu pomija transakcje handlowe, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej.
- (125) W zakresie pojęcia „grupy kapitałowej” art. 4 pkt 7 Ustawy odsyła do definicji zawartej w art. 4 pkt 14 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zgodnie z którą przez grupę kapitałową rozumie się wszystkich przedsiębiorców, którzy są kontrolowani w sposób bezpośredni lub pośredni przez jednego przedsiębiorcę, w tym również tego przedsiębiorcę. Wprawdzie nie zdefiniowano samego pojęcia „kontroli”, jednak w art. 4 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wskazuje się, że przez „przejęcie kontroli” należy rozumieć wszelkie formy bezpośredniego lub pośredniego uzyskania przez przedsiębiorcę uprawnień, które osobno albo łącznie, przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności prawnych lub faktycznych, umożliwiają wywieranie decydującego wpływu na innego przedsiębiorcę lub przedsiębiorców.
- (126) Decydująca zatem dla konstrukcji grupy kapitałowej w powyższym rozumieniu jest taka relacja między podmiotami, która umożliwia jednemu z nich („przedsiębiorcy dominującemu”) wywieranie decydującego wpływu na innego przedsiębiorcę („przedsiębiorcę zależnego”). W literaturze twierdzi się, że możliwość wywierania decydującego wpływu przez jednego przedsiębiorcę na innego przedsiębiorcę oznacza możliwość rozstrzygania o najważniejszych sprawach przedsiębiorcy zależnego, jego funkcjonowaniu, rozwoju rynków, tempa innowacyjności, czyli możliwość podejmowania decyzji z jego punktu widzenia strategicznych¹⁷.
- (127) Kontrola przedsiębiorców (zależnych) przez innego przedsiębiorcę (dominującego) może odbywać się nie tylko bezpośrednio, ale także pośrednio, a zatem poprzez podmioty zależne.
- (128) Nie ulega zatem wątpliwości, że najlepszą wiedzę o podmiotach należących do grupy kapitałowej Strony posiada sama Strona.
- (129) W związku z tym, że żaden z kontrahentów wskazanych w Tabeli A i B nie należy do podmiotów wskazanych przez Stronę, jako należących do tej samej grupy kapitałowej, w stanie faktycznym niniejszej sprawy uprawnione jest przyjęcie, że Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne nie wynikają z transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami

¹⁷ E. Stawicki [w:] Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, wyd. II, red. A. Stawicki, Warszawa 2016, art. 4; K. Kohutek [w:] M. Sieradzka, K. Kohutek, Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, Warszawa 2014, art. 4.

są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej, a zatem żadne z nich nie podlega pominięciu stosownie do art. 13b ust. 4 pkt 2 Ustawy.

Dowód: Lista podmiotów wchodzących w skład grupy kapitałowej stanowiąca załącznik do pism z 27 grudnia 2024 r. [006] oraz z 20 lutego 2025 r. [009.2].

- (130) Zgodnie z art. 13b ust. 4 pkt 3 Ustawy, przy ustalaniu wystąpienia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, Prezes Urzędu pomija transakcje handlowe zawierane w zakresie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, o których mowa odpowiednio w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.
- (131) Prezes Urzędu ustalił, że ani Strona, ani żaden z kontrahentów w transakcjach handlowych, z których wynikają Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne nie prowadzą działalności ubezpieczeniowej lub asekuracyjnej w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i asekuracyjnej. W związku z tym transakcje handlowe, z których wynikają Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne nie zostały zawarte w zakresie działalności ubezpieczeniowej i asekuracyjnej w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy.
- (132) Biorąc pod uwagę powyższe należy stwierdzić, że żadne z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych nie podlega pominięciu przy ustalaniu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych na podstawie art. 13b ust. 4 Ustawy.

2.4. Wymagalność Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych

- (133) Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 30 sierpnia 2006 r., (sygn. akt II CSK 90/06, OSNC 2007 nr 6 poz. 92), „wymagalność roszczenia nie została w prawie cywilnym zdefiniowana, powszechnie jednak przyjmuje się, że wyraża ona stan, w którym, obiektywnie rzecz ujmując, wierzyciel ma prawną możliwość żądania zaspokojenia przysługującej mu wierzytelności. Początek wymagalności roszczenia nie daje się formułować w regułę ogólną, ponieważ dla różnych stosunków prawnych i dla różnych roszczeń może być zróżnicowany. Określa go każdorazowo konkretna wierzytelność oraz treść, charakter lub właściwości zobowiązania, z którego wierzytelność się wywodzi”.
- (134) Zdaniem Prezesa Urzędu wymagalność świadczenia pieniężnego w rozumieniu art. 13b Ustawy należy powiązać z upływem terminu spełnienia świadczenia, czyli w przypadku świadczenia pieniężnego - z upływem terminu jego zapłaty.

- (135) Popęłnienie deliktu administracyjnego powiązane jest bowiem z powstaniem stanu nadmiernego opóźniania się (art. 13b ust. 1 Ustawy), który w przepisie art. 13b ust. 2 Ustawy definiowany jest, jako stan faktyczny, w którym suma wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem wynosi co najmniej 2 000 000 zł.
- (136) Nie ma zatem wątpliwości, że świadczenia pieniężne, o których mowa w art. 13v ust. 1 Ustawy, to świadczenia pieniężne, których termin spełnienia upłynął, strona ich nie spełniła i były wymagalne w okresie objętym postępowaniem. Świadczenie pieniężne staje się wymagalne najpóźniej w dniu następującym po dacie, w której upływał termin spełnienia świadczenia, czyli termin zapłaty (tak m.in. M. Lemkowski, Glosa do wyroku SN z 8 marca 2002 r., III KKN 548/2000, Monitor Prawniczy 2003/22, s. 1047). Tak rozumiana wymagalność zbiega się z powstaniem stanu opóźnienia. Z opóźnieniem mamy bowiem do czynienia w każdym przypadku, w którym dłużnik nie spełnia świadczenia w terminie (*Zobowiązania część ogólna*, A. Brzozowski i inni, Warszawa 2021, str. 374).
- (137) Powyższe pozwala zatem na przyjęcie, że każde świadczenie pieniężne, którego termin zapłaty upłynął i nie zostało spełnione przez dłużnika, jest świadczeniem opóźnionym i wymagalnym. Jednocześnie - zgodnie z treścią art. 13b ust. 1 Ustawy - stan wymagalności i opóźnienia w spełnieniu świadczenia pieniężnego musi istnieć w okresie objętym postępowaniem. Prezes Urzędu przyjął, że do spełnienia tej przesłanki konieczne i zarazem wystarczające jest, żeby świadczenie pieniężne było wymagalne i opóźnione chociażby przez jeden dzień w okresie objętym postępowaniem.
- (138) W kolumnie I pod nazwą: „Liczba dni opóźnienia” w Tabeli A oraz w kolumnie K Tabeli B wskazano - dla każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego - wyrażony w dniach okres, który upłynął od dnia następującego po dniu, w którym upływał termin zapłaty wskazany w kolumnie „Termin zapłaty wg umowy (z uwzględnieniem art. 115 k.c.)” Tabeli A i B, czyli od dnia wymagalności do dnia przypadającego w okresie objętym postępowaniem, w którym świadczenie zostało spełnione, wskazanego w kolumnie H Tabeli A oraz w kolumnie J Tabeli B pod nazwą: „Data spełnienia świadczenia pieniężnego” lub do ostatniego dnia objętego postępowaniem, jeżeli świadczenie pieniężne nie zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem.
- (139) Z ustaleń Prezesa Urzędu wynika, że w odniesieniu do każdego z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych opóźnienie w okresie objętym postępowaniem wynosiło co najmniej jeden dzień. Powyższe prowadzi do wniosku, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia

były wymagalne w okresie objętym postępowaniem i nie zostały spełnione w terminie w okresie objętym postępowaniem.

- (140) Zgodnie z zasadą swobody umów, która w prawie polskim wyrażona jest w przepisie art. 353¹ Kodeksu cywilnego i w jej granicach, strony zawierające umowę mogą uzgodnić termin spełnienia świadczeń - w tym termin zapłaty świadczenia pieniężnego - według swego uznania, jednak nie może to naruszać obowiązujących ustaw (w tym przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, w szczególności art. 7 ust. 2 i art. 7 ust. 2a Ustawy).
- (141) Uzgodnione terminy zapłaty nie mogą zatem przekraczać maksymalnych terminów zapłaty, o których mowa w art. 7 ust. 2 i art. 7 ust. 2a ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, które uzależniają zakres swobody kontraktowej stron transakcji handlowych w tym obszarze od wielkości prowadzonego przez te strony przedsiębiorstwa. Przepisy te formułują ogólną zasadę, zgodnie z którą termin zapłaty nie może przekraczać 60 dni liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi. Jeżeli dłużnikiem zobowiązanym do zapłaty za towary lub usługi jest duży przedsiębiorca, a wierzycielem jest mikroprzedsiębiorca, mały przedsiębiorca albo średni przedsiębiorca - zasada ta obowiązuje bez wyjątków. W pozostałych przypadkach termin zapłaty może być dłuższy niż 60 dni liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, jeżeli strony w umowie wyraźnie tak ustalą i pod warunkiem, że ustalenie to nie jest rażąco nieuczciwe wobec wierzyciela.
- (142) Na podstawie art. 13 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, zamiast postanowień umowy ustalających terminy zapłaty z naruszeniem ww. przepisów stosuje się terminy zapłaty ustalone zgodnie z zasadami określonymi w art. 13 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 Ustawy, tzn. stosuje się terminy zapłaty wynoszące 60 dni liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi albo liczonych zgodnie z art. 7 ust. 4 lub art. 9 ust. 2 Ustawy (dalej: „maksymalny termin zapłaty”).
- (143) Prezes Urzędu ustalił, że Strona posiada status dużego przedsiębiorcy i w odniesieniu do Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych ujętych w Tabeli B, w zakresie których wierzycielem był przedsiębiorca z sektora MŚP (mikro, małych i średnich przedsiębiorstw), termin zapłaty uzgodniony przez strony transakcji handlowych przekraczał 60 dni liczonych od daty doręczenia faktury potwierdzającej dostawę towaru lub wykonanie

usługi, tzn. został uzgodniony z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy. W związku z tym w tych przypadkach istniała przesłanka zastosowania art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy i ustalenia, że termin zapłaty upływał 60-go dnia od daty doręczenia Stronie postępowania faktury potwierdzającej dostawę towaru lub wykonanie usługi.

- (144) Powyższe przepisy ograniczające zakres swobody kontraktowej w przedmiocie maksymalnych terminów zapłaty nie miały natomiast zastosowania w niniejszej sprawie w odniesieniu do umów zawartych w relacjach symetrycznych, tj. z dużymi przedsiębiorcami. Terminowość spełnienia świadczeń pieniężnych wynikających z tych umów Prezes Urzędu ocenił z uwzględnieniem postanowień umownych określających terminy zapłaty.
- (145) Skoro termin spełnienia wszystkich Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych upływał przed okresem objętym postępowaniem lub w okresie objętym postępowaniem, a jednocześnie w okresie objętym postępowaniem Strona postępowania pozostawała w stanie opóźnienia ze spełnieniem każdego z tych świadczeń w stosunku do wierzycieli co najmniej przez jeden dzień, należy przyjąć, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne były wymagalne w okresie objętym postępowaniem.

3. Stwierdzenie popełnienia deliktu administracyjnego przez Stronę postępowania

- (146) Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne i uzasadnienie prawne należy stwierdzić, że wartość świadczeń pieniężnych w rozumieniu art. 4 pkt 1a Ustawy, nie wyłączonych z zakresu jej stosowania na podstawie art. 3 Ustawy, spełnionych przez Stronę postępowania po terminie w okresie objętym postępowaniem albo nie spełnionych przez nią w tym okresie, ustalona z pominięciem świadczeń, o których mowa w art. 13b ust. 4 Ustawy, wyrażona w złotych z uwzględnieniem równowartości świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych ustalonej zgodnie z art. 13b ust. 3 pkt 2 Ustawy, wynosi [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] złotych, czyli przekracza próg ustawowy 2 000 000 złotych, o którym mowa w art. 13b ust. 2 Ustawy.
- (147) Dlatego też Prezes Urzędu stwierdził, że Strona nadmiernie opóźniała się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem, czyli popełniła delikt administracyjny, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy.
- (148) W tych okolicznościach, należało orzec jak w pkt I.1 sentencji niniejszej decyzji.

V. Kara pieniężna

1. Nałożenie administracyjnej kary pieniężnej

- (149) Zgodnie z art. 13v ust. 1 Ustawy - w przypadku stwierdzenia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez stronę postępowania, Prezes Urzędu może nałożyć na nią, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną.
- (150) Użyte przez ustawodawcę sformułowanie „Prezes Urzędu może nałożyć” oznacza, że decyzje w tym względzie mieszczą się w ramach tzw. uznania administracyjnego. Uznanie administracyjne jest konstrukcją prawną pozwalającą organowi administracji publicznej na wybór konsekwencji prawnych zaistnienia stanu faktycznego, do którego odnosi się hipoteza normy prawnej. A zatem przedmiotem uznania w rozpoznawanej sprawie jest określenie skutku prawnego w postaci nałożenia kary pieniężnej bądź jej nienakładania.
- (151) Ocena, czy w konkretnej sprawie występują okoliczności uzasadniające nałożenie kary pieniężnej, pozostawiona została organowi prowadzącemu postępowanie. Nie oznacza to jednak dowolności, bowiem wymaga uzasadnienia i podlega kontroli sądowo-administracyjnej.
- (152) Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 20 stycznia 2022 r., sygn. akt III OSK 4872/21 (LEX nr 3290511), uznanie administracyjne oznacza przyznanie organowi administracji publicznej przepisem prawa materialnego pewnego luzu decyzyjnego polegającego na możliwości wyboru sposobu rozstrzygnięcia danej sprawy administracyjnej. Działanie organu korzystającego z możliwości podjęcia decyzji w ramach uznania administracyjnego musi mieścić się w granicach zakreślonych przez art. 7 k.p.a., tj. organ powinien dążyć do wyjaśnienia prawdy obiektywnej i załatwić sprawę z uwzględnieniem interesu społecznego i słusznego interesu strony. Zarówno pojęcia interesu społecznego, jak i słusznego interesu strony nie zostały ustawowo zdefiniowane, co powoduje, że treść nadaje im organ orzekający. Z reguły interes indywidualny nie pokrywa się z interesem społecznym.
- (153) Przy czym zasada określona w art. 7 *in fine* k.p.a. nakazująca organom uwzględniać interes społeczny i słuszny interes obywateli przy wydawaniu decyzji uznaniowej, nie daje prymatu żadnej z powyższych wartości. Ustawodawca w art. 7 k.p.a. nie określił hierarchii tych wartości, ani też zasad rozstrzygania kolizji pomiędzy interesem społecznym i słusznym interesem strony (tak też: A. Wróbel [w:] M. Jaśkowska, M. Wilbrandt-Gotowicz, A.

Wróbel, *Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania administracyjnego*, LEX/el. 2022, art. 7).

- (154) Przesłanka słusznego interesu strony, aczkolwiek niezdefiniowana, wskazuje, że nie chodzi w niej o każdy interes strony (a więc chęć uzyskania rozstrzygnięcia organu administracji publicznej o treści zgodnej z wolą strony), ale wyłącznie o interes zgodny przede wszystkim z prawem i zasadami współżycia społecznego. Słuszny interes strony musi być interesem znajdującym oparcie w obowiązujących przepisach prawa, bowiem zasada praworządności, wyrażona w art. 6 k.p.a., zobowiązuje organy administracji do działania na podstawie przepisów prawa (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 30 lipca 2021 r., III OSK 3755/21, opubl. LEX nr 3217829).
- (155) Uznanie interesu za słuszny powinno wynikać z obiektywnej oceny sytuacji, a nie z własnego przekonania strony opartego na poczuciu krzywdy i nierówności (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 20 maja 1998 r., I SA/Ka 1744/96, LEX nr 33416). Poza tym nie można uznać, iż interes strony jest słuszny, jeżeli godzi on zarazem w interes społeczny (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 23 czerwca 1995 r., SA/Wr 2744/94, LEX nr 26845).
- (156) Jednocześnie należy podkreślić, że odstępstwo od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest instytucją o charakterze wyjątkowym, gdyż zasadą jest karanie za stwierdzony delikt administracyjny, a nie odstępowanie od ukarania. Możliwość zwolnienia z kary - pomimo naruszenia przepisów ustawy - może znaleźć uzasadnienia jedynie w wyjątkowych sytuacjach (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 8 grudnia 2020 r., sygn. akt II GSK 855/20, LEX nr 3115072).
- (157) Podobnie przyjmuje się w orzecznictwie sądowym na gruncie decyzji Prezesa Urzędu o nałożeniu kar pieniężnych za naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zgodnie z art. 106 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, kary pieniężne nakładane z tytułu naruszenia zakazów określonych w ustawie mają wprawdzie charakter fakultatywny, jednak odstąpienie od nałożenia kary powinno następować w wyjątkowych przypadkach, gdy nawet wymierzenie kary w wysokości symbolicznej stanowiłoby dla przedsiębiorcy znaczącą dolegliwość, pozostającą w rażącej sprzeczności ze stopniem winy przedsiębiorcy oraz szkodliwością stwierdzonej praktyki dla interesów konsumentów (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 marca 2015 r. VI ACa 539/14 LEX nr 1667658 oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 26 kwietnia 2013 r. VI ACa 1539/12 LEX nr 1369418). Zasady te - ze względu na zbliżoną konstrukcję normatywną kary - można odpowiednio odnieść do kar administracyjnych wymierzanych przez Prezesa Urzędu

w postępowaniu w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

- (158) Prezes Urzędu zważył, że administracyjna kara pieniężna, o której mowa w art. 13v ust. 1 Ustawy pełni funkcję prewencyjno-wychowawczą, mającą na celu kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa i jego postaw wobec prawa poprzez wychowywanie (prewencję pozytywną) i odstraszania od naruszenia prawa (prewencję negatywną)¹⁸. Związane jest to z realizacją celów Ustawy - kształtowania kultury terminowych płatności i przeciwdziałanie powstawaniu zatorów płatniczych w gospodarce. Nadto jej funkcja wyraża się również w zapobieganiu kredytowania się kosztem innych przedsiębiorców, poprzez uczynienie takiego zachowania nieopłacalnym.
- (159) W nauce prawa i orzecznictwie wskazuje się, że administracyjne kary pieniężne - w odróżnieniu od środków karnych - pełnią przede wszystkim funkcję prewencyjną, a ich funkcja represyjna - chociaż nie jest negowana - nie pełni roli pierwszoplanowej¹⁹. Jak podkreśla się w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego - administracyjne kary pieniężne są środkami mającymi na celu mobilizowanie podmiotów do terminowego i prawidłowego wykonywania obowiązków wobec państwa, zapewniają zatem realizację wykonawczo-zarządzających zadań administracji. Przez zapowiedź negatywnych konsekwencji, jakie nastąpią w wypadku naruszenia obowiązków określonych w ustawie albo w decyzji administracyjnej, motywują adresatów do wykonywania ustawowych obowiązków²⁰.
- (160) Jak wynika z uzasadnienia projektu ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych - priorytetem w przedłożonym projekcie było przyjęcie skutecznych instrumentów ochrony wierzycieli. Z tych względów - oprócz instrumentów prywatnoprawnych, ustawodawca zdecydował się na wprowadzenie administracyjnych kar pieniężnych dla podmiotów, które nadmiernie opóźniają się ze spełnianiem swoich świadczeń pieniężnych wobec kontrahentów. Celem przywołanej zmiany legislacyjnej była poprawa sytuacji nieokreślonego kręgu wierzycieli poprzez wymuszenie za pomocą systemu represyjnego - przestrzegania przez dłużników umownych terminów zapłaty i nieprzekraczania terminów ustawowych, co ma sprzyjać budowaniu kultury terminowych płatności.

¹⁸ Zob. A. Piszcz, Sankcje w polskim prawie antymonopolowym, Białystok 2013 s. 59 - 60.

¹⁹ R. Stankiewicz, Komentarz do art. 189B [w:] R. Hausner, Kodeks Postępowania Administracyjnego Komentarz. Wydanie 7, Legalis/el. 2021.

²⁰ Por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 25 marca 2010 r., sygn. akt P 9/08, OTK-A 2010, Nr 3, poz. 26.

- (161) Mając na względzie powyższe, zdaniem Prezesa Urzędu nienakładanie administracyjnej kary pieniężnej, w przypadku stwierdzenia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, byłoby uzasadnione, gdyby w okolicznościach konkretnej sprawy istniał taki słuszny interes Strony w nienalożeniu na nią kary, który przeważałby nad interesem społecznym w jej ukaraniu lub też - nałożenie kary pieniężnej w okolicznościach konkretnej sprawy byłoby sprzeczne z celami Ustawy i funkcją tej kary (prewencyjną i represyjną). Nadto, musiałoby być ono zgodne z normami prawnymi, w szczególności z konstytucyjną zasadą równości oraz dopuszczalne na gruncie art. 107 traktatu FUE. Jednakże w niniejszej sprawie Prezes Urzędu istnienia takiego słusznego interesu Strony nie dostrzega.
- (162) Biorąc pod uwagę powyższe, nałożenie kary w okolicznościach niniejszej sprawy jest w pełni uzasadnione. W toku niniejszego postępowania Prezes Urzędu ustalił bowiem, że Strona popełniła delikt administracyjny polegający na nadmiernym opóźnianiu się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. W jego wyniku w okresie objętym postępowaniem podmioty wymienione w Tabeli A i B nie otrzymały bądź otrzymały po terminie zapłaty należne im świadczenia pieniężne za dostarczone towary lub wykonane usługi. Łączna wartość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych wyniosła [xxxxxxxxxxxxxxxx]złotych.
- (163) Należy przy tym mieć na uwadze, że niepłacenie na czas wierzycielom wywołuje daleko idące skutki na rynku, bowiem pośrednio może oddziaływać również na kolejne podmioty uczestniczące w łańcuchach dostaw. Nie ulega zatem wątpliwości, że bezprawnym zachowaniem Strony postępowania został lub mógł zostać dotknięty szerszy krąg uczestników rynku, a nieotrzymanie przez nich na czas zapłaty jest zjawiskiem niekorzystnym dla gospodarki, grozi powstawaniem zatorów płatniczych, a przez to narusza wymagający ochrony interes ogólnospołeczny.
- (164) Brak zapłaty w uzgodnionym terminie powoduje, że wierzyciele nie mogą zarządzać własnymi środkami finansowymi, które im się należą i którymi mogliby dysponować, gdyby otrzymali je w terminie, np. dokonywać zakupów, wypłacać wynagrodzenia pracownikom, czy spełniać swoje zobowiązania wobec wierzycieli prywatnoprawnych i publicznoprawnych. Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 31 stycznia 2023 r., VII Aga 855/22 (niepubl.), opóźnienia w płatnościach naruszają istotny interes ekonomiczny dostawców, którzy wykonując swoje zobowiązanie mają prawo oczekiwać, że druga strona również wykona swoje obowiązki wynikające z umowy. Brak płatności może przy tym powodować, że zatory płatnicze przenoszą się na dalsze podmioty w łańcuchu dostaw.

(165) Biorąc pod uwagę powyższe, skala opóźniania się przez Stronę postępowania z zapłatą za dostarczone towary i usługi w analizowanym okresie - wyrażająca się kwotą zaległości [xxxxxxxxxxxxxxxx]złotych), liczbą niezapłaconych w terminie faktur ([xxxxxxxxxxxxxxxx] faktury) oraz liczbą podmiotów/wierzycieli, których interes ekonomiczny został naruszony ([xxxxxxxxxxxxxxxx] wierzycieli), pozwala na stwierdzenie, że zachowanie Strony naruszyło lub mogło naruszyć interes szerszego kręgu podmiotów/wierzycieli, a zatem stworzyło stan zagrożenia powstaniem zatorów płatniczych w gospodarce. Uzasadnione jest zatem wymierzenie Stronie kary, aby odstraszyć ją od popełniania tego czynu w przyszłości. W ten sposób realizuje się jednocześnie pośrednia ochrona wierzycieli, którzy często - w obawie przed utratą zamówień - nie dochodzą swych wierzytelności w stosunku do dłużników. Nie ma zatem wątpliwości, że ochrona interesu społecznego w niniejszej sprawie wymaga ukarania sprawcy deliktu administracyjnego.

(166) W ocenie Prezesa Urzędu, biorąc pod uwagę całokształt okoliczności niniejszej sprawy, nałożenie kary w niniejszym postępowaniu jest uzasadnione i celowe.

2. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary

(167) Zgodnie z art. 13v ust. 7 Ustawy - w przypadku, gdy do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło na skutek działania siły wyższej, Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.

(168) Jak trafnie zauważył Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 27 października 2017 r., I OSK 3394/15²¹, pojęcie siły wyższej nie jest definiowane normatywnie. W literaturze i judykaturze dominuje pogląd, że siła wyższa oznacza zdarzenie zewnętrzne w stosunku do powołującego się na nią podmiotu, którego to zdarzenia nie dało się przewidzieć ani mu zapobiec, nawet przy dołożeniu najwyższego stopnia staranności (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 16 lutego 2018 r., I GSK 703/16²²; uchwała pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z 26 października 2007 r., III CZP 30/07²³). Najczęściej dotyczy to stanu klęski żywiołowej związanej z działaniem sił przyrody, lecz także może chodzić o zakłócenia porządku społecznego, jak zamieszki, wojna (wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z 16 lutego 2018 r., I GSK 703/16²⁴ i I GSK 170/16²⁵). Przez siłę wyższą rozumie się zdarzenie zewnętrzne (teoria obiektywna), które ma charakter nadzwyczajny (nikły stopień

²¹ LEX nr 2407165.

²² Legalis nr 1840216

²³ Legalis nr 88637.

²⁴ Legalis nr 1840216.

²⁵ Legalis nr 1740600.

prawdopodobieństwa jego wystąpienia) i którego skutkom w świetle aktualnego poziomu wiedzy i techniki nie można zapobiec (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 16 września 2011 r., IV CSK 77/11²⁶).

- (169) Zgodnie z treścią art. 13v ust. 7 Ustawy zdarzenie o takich cechach powinno być przyczyną nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem.
- (170) Strona postępowania udzielając w tym zakresie odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu z 10 grudnia 2024 r. wskazała w treści pisma z 27 grudnia 2024 r., że w niniejszej sprawie nie zaistniały okoliczności w zakresie siły wyższej. Również z całokształtu zgromadzonego w sprawie i poddanego analizie materiału dowodowego nie wynika, aby przyczyną nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych przez Stronę było działanie siły wyższej. Z uwagi na powyższe Prezes Urzędu nie ma podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary.

Dowód: Pismo Strony z 27 grudnia 2024 r. [006].

3. Wymiar administracyjnej kary pieniężnej

- (171) Wymierzając wysokość administracyjnej kary pieniężnej Prezes Urzędu w pierwszej kolejności ustalił wysokość kary maksymalnej w oparciu o wzór ustawowy, określony w art. 13v ust. 2 i 2a Ustawy, a następnie dokonał jej miarkowania w oparciu o dyrektywy wymiaru kary, określone w art. 13 ust. 2b pkt 1-5 Ustawy. W oparciu o przywołane przepisy prawa i mając na względzie całokształt materiału dowodowego Prezes Urzędu zbadał, czy w niniejszej sprawie występują okoliczności obciążające lub łagodzące i rozważył, jaki powinny mieć one wpływ na wysokość kary pieniężnej. W ten sposób następuje indywidualizacja wymiaru kary.

3.1. Maksymalna wysokość kary pieniężnej

- (172) Zgodnie z art. 13v ust. 2 Ustawy - wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, nie może być większa niż obliczona według następującego wzoru:

$$WK = (WŚ1 \times 1\%) + (WŚ2 \times 2\%) + (WŚ3 \times 4\%) + (WŚ4 \times 12\%) + (WŚ5 \times 24\%)$$

²⁶ Legalis nr 461921.

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- WK - maksymalną wysokość administracyjnej kary pieniężnej,
- WŚ1 - sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości - w przypadku, gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, nie przekracza 30 dni,
- WŚ2 - sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości - w przypadku, gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, wynosi od 31 do 60 dni,
- WŚ3 - sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości - w przypadku, gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, wynosi od 61 do 120 dni,
- WŚ4 - sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości - w przypadku, gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, wynosi od 121 do 365 dni,
- WŚ5 - sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości - w przypadku, gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia

okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, przekracza 365 dni.

(173) Prezes Urzędu przedstawił wartość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych w Tabelach A i B i obliczając dla każdego z nich liczbę dni opóźnienia zakwalifikował każde z tych świadczeń do właściwej grupy opóźnień określanych symbolami od WŚ1 do WŚ5.

(174) Wartość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych w poszczególnych grupach opóźnień wyniosła (w złotych):

- 1) WŚ1 = [xxxxxxxxxxxxxxxx]zł;
- 2) WŚ2 = [xxxxxxxxxxxxxxxx]zł;
- 3) WŚ3 = [xxxxxxxxxxxxxxxx]zł;
- 4) WŚ4 = [xxxxxxxxxxxxxxxx]zł;
- 5) WŚ5 = [xxxxxxxxxxxxxxxx]zł.

(175) W celu obliczenia maksymalnej wartości administracyjnej kary pieniężnej (WK) Prezes Urzędu zastosował wskazany powyżej wzór określony w art. 13v ust. 2 Ustawy.

(176) W stanie faktycznym niniejszej sprawy, maksymalna kwota administracyjnej kary pieniężnej obliczana jest w oparciu o ustalone wartości [xxxxxxxxxxxxxxxx]

WK = [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] a zatem wynosi [xxxxxxxxxxxxxxxx]zł.

3.2. Miarkowanie kary pieniężnej

(177) Zgodnie z art. 13v ust. 2b Ustawy, przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13v ust. 1, Prezes Urzędu bierze pod uwagę następujące dyrektywy wymiaru kary:

- 1) wagę naruszenia;
- 2) okoliczności naruszenia wykazane przez stronę postępowania;
- 3) działania podjęte przez stronę postępowania z własnej inicjatywy w celu zaprzestania naruszenia;
- 4) współpracę strony postępowania z Prezesem Urzędu w toku postępowania, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania;
- 5) spełnienie przez stronę postępowania wszystkich niespełnionych w terminie świadczeń pieniężnych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych,

nie później niż w terminie 60 dni od dnia doręczenia stronie postanowienia o wszczęciu postępowania.

- (178) W powyższym zakresie Prezes Urzędu, w toku niniejszego postępowania, wzywał Stronę do opisanie przywołanych okoliczności wraz z przedstawieniem materiału dowodowego wskazującego na ich wystąpienie.
- (179) Biorąc pod uwagę powyższe oraz mając na względzie treść art. 13v ust. 2b pkt 1-5 Ustawy, Prezes Urzędu rozważał odrębnie każdą z dyrektyw wymiaru kary w zakresie istnienia okoliczności łagodzących i obciążających. Zestawiał ze sobą te okoliczności w ramach każdej z dyrektyw, aby ocenić, czy dają one podstawę do złagodzenia lub zaostrzenia kary w ramach danej dyrektywy.

3.2.1. Waga naruszenia

- (180) W odniesieniu do pierwszej dyrektywy wymiaru kary, czyli wagi naruszenia (art. 13v ust. 2b pkt 1 Ustawy), Prezes Urzędu zważył, co następuje.
- (181) W niniejszym postępowaniu naruszenie prawa ma postać naruszenia ustawowego zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, określonego w art. 13b ust. 1 i 2 Ustawy.
- (182) Waga naruszenia w konkretnej sprawie powinna być zatem oceniana w kategoriach stopnia naruszenia ustawowego zakazu.
- (183) Rozważając wagę naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych należy wziąć pod uwagę stopień naruszenia dóbr i wartości chronionych Ustawą przez sprawcę deliktu administracyjnego. Do dóbr i wartości chronionych przez Ustawę bez wątpienia należy dotrzymywanie przez przedsiębiorców, w obrocie handlowym zobowiązań umownych, poprzez terminowe regulowanie płatności.
- (184) Wobec powyższego, należy zwrócić uwagę, iż sposób kalkulacji kary w oparciu o wzór określony w art. 13v ust. 2 Ustawy uwzględnia już aspekt długości opóźnień w powiązaniu z wartością Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych i w ten sposób podstawowy wymiar kary obejmuje już niejako wagę naruszenia w tym zakresie. Biorąc pod uwagę zastosowany przez ustawodawcę algorytm, w którym przewidział on, że najniższą sankcją objęte są opóźnienia wynoszące od 1 do 30 dni (WŚ1), to wszelkie dodatkowe modyfikacje wysokości nakładanej kary uwzględniające wagę naruszenia, a w tym przypadku jej obniżenie

względem kary maksymalnej, mogłyby zostać zastosowane z uwzględnieniem opóźnień relatywnie krótkich w odniesieniu do 1-30 dni. Za relatywnie krótkie Prezes Urzędu uznaje opóźnienia nieprzekraczające 7 dni. Ale jednocześnie, aby uznać, że takie relatywnie krótkie opóźnienia stanowią o niższej wadze naruszenia, Prezes Urzędu przyjął, że powinny one przeważać w odniesieniu do wszystkich Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych.

(185) Mając powyższe na uwadze, oceniając wagę naruszenia zakazu w niniejszej sprawie, Prezes Urzędu ustalił, iż:

- stosunek wartości Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych spełnionych z opóźnieniem nieprzekraczającym 7 dni do wartości wszystkich Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych, wynosi [xxxxxxxxxxxxxxxxx]%,
- stosunek liczby Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych spełnionych z opóźnieniem nieprzekraczającym 7 dni do liczby wszystkich Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych, wynosi [xxxxxxxxxxxxxxxxx]%.

(186) A zatem opóźnienia relatywnie krótkie, zarówno co do ich liczby, jak i wartości wynoszą więcej niż 50% wszystkich Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych. Skoro przeważają one nad pozostałymi opóźnieniami stanowiącymi podstawę stwierdzenia naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, tym samym mogą one decydować o mniejszej wadze naruszenia tego zakazu.

(187) Prezes Urzędu ustalił również, że Strona naruszała bezwzględnie obowiązujący przepis art. 7 ust. 2a Ustawy zastrzegając w transakcjach handlowych zawieranych z dostawcami z sektora MŚP terminy płatności przekraczające 60 dni od daty doręczenia faktury potwierdzającej dostawę towarów lub wykonanie usług (wobec dostawców ujętych w Tabeli B). Naruszenia te dotyczą [xxxxxxxxxxxxxxxxx] kontrahentów i należnych im świadczeń pieniężnych o łącznej wartości [xxxxxxxxxxxxxxxxx] zł, co stanowi [xxxxxxxxxxxxxxxxx] Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych. W ocenie Prezesa Urzędu skala naruszenia w tym zakresie nie jest jednak na tyle znacząca, aby mogła przeważać na niekorzyść Strony postępowania i stanowić o dużej wadze naruszenia.

(188) Wobec powyższego, Prezes Urzędu uznaje okoliczność wagi naruszenia za łagodzącą w zakresie ustalenia wysokości nakładanej kary pieniężnej.

3.2.2. Okoliczności naruszenia wykazane przez Stronę postępowania

- [illegible]

wewnętrznych w taki sposób, aby zapobiegać nieterminowym płatnościom na rzecz kontrahentów.

- (193) Mając na uwadze powyższe, jak również fakt, iż Strona nie wykazała (poprzez przedstawienie odpowiednich dowodów) okoliczności, na które powołuje się w ramach przedmiotowej dyrektywy wymiaru kary wbrew wymogowi stawianemu przez przepis art. 13v ust. 2b pkt 2) Ustawy, Prezes Urzędu nie znalazł podstaw do uwzględnienia przedstawionych przez Stronę okoliczności na jej korzyść.

3.2.3. Działania podjęte przez Stronę postępowania z własnej inicjatywy w celu zaprzestania naruszenia

- (194) Rozważając trzecią dyrektywę wymiaru kary, tj. działania podjęte przez Stronę postępowania z własnej inicjatywy w celu zaprzestania naruszenia (art. 13v ust. 2b pkt 3 Ustawy), Prezes Urzędu zważył, co następuje.
- (195) Mowa tu o działaniach podjętych z własnej inicjatywy. Zgodnie z definicją słownikową „inicjatywa” - to propozycja realizacji jakiegoś nowego projektu lub pomysłu, jak również: działania mające na celu ich realizację (<https://sjp.pwn.pl/slowniki/inicjatywa.html>).
- (196) Działania podjęte przez Stronę powinny zatem stanowić realizację jej własnego (od niej pochodzącego) pomysłu, propozycji czy planu nakierunkowanego na zaprzestanie naruszenia. Działania też powinny posiadać cechę nowości, a zatem wiązać się ze zmianą wcześniejszej sytuacji.
- (197) Działanie z własnej inicjatywy zakłada również dobrowolność działania. Okoliczności łagodzącej nie będą zatem stanowiły działania podjęte z inicjatywy innych podmiotów lub działania wymuszone przez Prezesa Urzędu lub inny organ. W szczególności przejawem działania dobrowolnego, z własnej inicjatywy nie są działania podjęte przez stronę po wszczęciu postępowania.
- (198) W przepisie mowa jest o działaniach odnoszących się do naruszenia, mających na celu jego zaprzestanie. Wykładnia językowa unormowania art. 13v ust. 2b pkt 3 Ustawy wskazuje w nim wyraźnie, że dyspozycja tego przepisu dotyczy zaprzestania „naruszenia” (konkretnego, istniejącego przedmiotu postępowania), a nie „naruszeń” (nieokreślonych, mogących powstać w przyszłości). Chodzi tu zatem tym o naruszenie zakazu, za które wymierzana jest kara. A zatem działania podjęte przez Stronę mają dotyczyć zaprzestania tego konkretnego naruszenia, badanego w okresie objętym postępowaniem. Działania te co

do zasady powinny być zatem podjęte w okresie, w którym dochodzi do naruszenia, czyli w okresie objętym postępowaniem. Z pewnością nie chodzi tu zatem o działania podjęte po wszczęciu postępowania, bowiem nie są to działania podejmowane przez Stronę z własnej inicjatywy. Nie chodzi tu również o działania mające na celu uniknięcie naruszeń w przyszłości, albowiem nie dotyczą one naruszenia będącego przedmiotem postępowania.

[illegible][illegible]

(201) Wskazane przez Stronę postępowania działania mogą natomiast prowadzić do ewentualnej poprawy praktyk płatniczych przez Stronę w przyszłości, a tym samym wywierać wpływ na podejmowane w stosunku do niej w przyszłości czynności procesowe. Poprawa praktyk płatniczych Strony mogłaby np. w przypadku wszczęcia postępowania za przyszłe okresy zostać oceniona w tym przyszłym postępowaniu jako działanie podjęte w celu zaprzestania naruszeń prawa objętych tym postępowaniem. Może to znaleźć swój wyraz również w tym, że w przypadku braku nadmiernych opóźnień w płatnościach w stosunku do Strony nie

zostanie wszczęte postępowanie za odpowiedni przyszły okres, albo w przypadku wszczęcia takiego postępowania, suma wartości świadczeń pieniężnych może dawać podstawę do umorzenia postępowania.

- (202) Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu uznał zatem tę okoliczność za neutralną, tj. nie mającą wpływu na ustalenie wysokości nakładanej kary pieniężnej.

3.2.4. Współpraca Strony postępowania z Prezesem Urzędu w toku postępowania, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania

- (203) Rozważając czwartą dyrektywę wymiaru kary, tj. współpracę Strony postępowania z Prezesem Urzędu w toku postępowania, a tym samym przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania, wskazać należy, że Strona była co do zasady zaangażowana we współpracę z Prezesem Urzędu: w większości rzetelnie wypełniła Tabelę nr 1, przedkładała rzeczowe i terminowe odpowiedzi na wezwania Prezesa Urzędu, z zastrzeżeniem, że terminy udzielania odpowiedzi były przedłużane przez Prezesa Urzędu, na każdorazowy wniosek Strony.
- (204) Okolicznością działającą na korzyść Strony niewątpliwie byłaby aktywna współpraca z Prezesem Urzędu, jednakże wykraczająca poza zakres prawnego zobowiązania do działania. Nie można jednak uznać, aby w niniejszym postępowaniu współpraca Strony z Prezesem Urzędu wykraczała poza ustawowy obowiązek, czy też, aby Strona w szczególny sposób, z własnej inicjatywy przyczyniła się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania, co mogłoby stanowić podstawę do zmniejszenia wysokości kary.
- (205) W konsekwencji, Prezes Urzędu uznał tę okoliczność za neutralną, tj. nie mającą wpływu na ustalenie wysokości nakładanej kary pieniężnej.

3.2.5. Spełnienie przez Stronę postępowania wszystkich niespełnionych w terminie świadczeń pieniężnych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, nie później niż w terminie 60 dni od dnia doręczenia Stronie postanowienia o wszczęciu postępowania

- (206) Odnosząc się do ostatniej dyrektywy wymiaru kary, Prezes Urzędu nie stwierdził w niniejszej sprawie zaistnienia okoliczności, o której mowa w art. 13v ust. 2b pkt 5) Ustawy, czyli spełnienia przez stronę postępowania wszystkich niespełnionych w terminie świadczeń pieniężnych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, nie

później niż w terminie 60 dni od dnia doręczenia stronie postanowienia o wszczęciu postępowania.

- [illegible]

3.3. Wysokość kary pieniężnej

- (211) Biorąc pod uwagę powyższe, Prezes Urzędu ustalając wymiar kary za nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę, uwzględnił na korzyść Strony opisaną powyżej okoliczność łagodzącą, dokonał miarkowania maksymalnej administracyjnej kary pieniężnej ustalając ją w wysokości 441 328,51 zł (słownie: czterysta czterdzieści jeden

tysięcy trzysta dwadzieścia osiem złotych i pięćdziesiąt jeden groszy) i orzekł jak w punkcie I.2. sentencji decyzji.

- (212) Jest to zarazem kara mieszcząca się w granicach kary maksymalnej obliczonej w sposób określony w art. 13v ust. 2 Ustawy, z pominięciem świadczeń wskazanych w art. 13v ust. 2a Ustawy i uwzględniająca dyrektywy wymiaru kary, o których mowa w art. 13v ust. 2b pkt 1-5 Ustawy.
- (213) Prezes Urzędu wskazuje, że kara pieniężna ma znaczenie edukacyjne dla samego przedsiębiorcy - ma zapobiec ponownemu naruszeniu przez Stronę przepisów Ustawy. W konsekwencji, kara ma zatem być odczuwalną dolegliwością dla Strony, jako reakcja na naruszenie przepisów, ale także wyraźnym ostrzeżeniem na przyszłość, i to zarówno dla podmiotu karanego jak i innych przedsiębiorców dopuszczających się naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. Kara ta ma za zadanie motywować Stronę postępowania - adresata norm prawnych do ich respektowania i służy zapobieganiu ponownemu naruszeniu przepisów Ustawy w przyszłości. Wymierzona Stronie kara pieniężna jest adekwatna do stopnia dokonanego przez Stronę naruszenia.
- (214) Zgodnie z art. 13x ust. 2 Ustawy, administracyjną karę pieniężną uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.
- (215) Stosownie do treści art. 13x ust. 1 Ustawy, środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v, stanowią dochód budżetu państwa, i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.
- (216) Mając na uwadze powyższe, administracyjną karę pieniężną nałożoną przez Prezesa Urzędu niniejszą decyzją, Strona postępowania jest zobowiązana uiścić w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stanie się ostateczna na podany poniżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

VI. Koszty postępowania

- (217) Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 13h Ustawy Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach, w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. Natomiast stosownie do art. 77 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli w wyniku postępowania stwierdzono naruszenie jej

przepisów, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania.

- (218) Zgodnie z art. 263 § 1 k.p.a., do kosztów postępowania zalicza się m.in.: koszty podróży i inne należności świadków i biegłych, koszty spowodowane oględzinami na miejscu, koszty mediacji, a także koszty doręczenia stronom pism urzędowych.
- (219) Zgodnie z art. 264 § 1 k.p.a., jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustala w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.
- (220) Postępowanie zakończone niniejszą decyzją zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.
- (221) W niniejszej sprawie jako koszty postępowania Prezes Urzędu wskazał koszty związane z korespondencją prowadzoną w toku postępowania i ustalił je na kwotę 814,89 zł.

Dowód: Zestawienie kosztów postępowania LG Electronics Mława sp. z o. o. [169].

- (222) Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu postanowił obciążyć Stronę niniejszego postępowania kosztami postępowania w wysokości 814,89 złotych i orzekł jak w punkcie II.1. sentencji decyzji. Ww. kwotę należy uiścić w terminie 30 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne, na podany poniżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

VII. Pouczenie

- (223) Od niniejszej decyzji nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z rozstrzygnięcia może zwrócić się do Prezesa Urzędu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy²⁷ w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji²⁸. Przed upływem terminu do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy decyzja nie ulega wykonaniu, zaś wniosek wstrzymuje wykonanie decyzji²⁹.

²⁷ Na podstawie art. 13v ust. 9 Ustawy.

²⁸ Na podstawie art. 129 § 1 i 2 w zw. z art. 127 § 3 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy.

²⁹ Na podstawie art. 130 § 1 i 2 z art. 127 § 3 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy.

- (224) Jeżeli w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji Strona postępowania:
- 1) uiszczy w całości karę pieniężną oraz
 - 2) zrzeknie się wobec Prezesa Urzędu prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy,
- Prezes Urzędu obniża wysokość administracyjnej kary pieniężnej o 20%.³⁰ W takim przypadku Prezes Urzędu wydaje decyzję o zwrocie nadpłaconej kary pieniężnej³¹.
- (225) Oświadczenie o zrzeczeniu się prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy powinno zostać złożone na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej i doręczone Prezesowi Urzędu przed upływem 14 dni od dnia doręczenia Stronie niniejszej decyzji.
- (226) Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna³².
- (227) W przypadku złożenia oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez pełnomocnika, z pełnomocnictwa udzielonego przez Stronę powinno wynikać umocowanie dla pełnomocnika do złożenia przedmiotowego oświadczenia.
- (228) Strona, bez konieczności skorzystania z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy, może wnieść skargę na decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia stronie decyzji³³.
- (229) Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu³⁴.
- (230) Skargę w formie dokumentu elektronicznego wnosi się do elektronicznej skrzynki podawczej Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów³⁵.
- (231) Wpis stosunkowy od skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego zależy od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
- 1) do 10 000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;

³⁰ Na podstawie art. 13v ust. 3 Ustawy.

³¹ Na podstawie art. 13v ust. 4 Ustawy.

³² Na podstawie art. 127a § 2 w zw. z art. 127 § 3 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy.

³³ Na podstawie art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2026 r. poz. 143), dalej: „p.p.s.a.”

³⁴ Na podstawie art. 54 § 1 p.p.s.a.

³⁵ Na podstawie art. 54 § 1a p.p.s.a.

- 4) ponad 100 000 zł - 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł³⁶.
- (232) Strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika³⁷.
- (233) W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia w przedmiocie kosztów postępowania, wskazać należy, że:
- 1) strona niezadowolona z postanowienia może się zwrócić do Prezesa Urzędu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy³⁸;
 - 2) wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy należy wnieść do Prezesa Urzędu w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia niniejszego postanowienia³⁹;
 - 3) strona może wnieść skargę na niniejsze postanowienie bez konieczności wcześniejszego składania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Prezesa Urzędu, a skargę należy w takim przypadku wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie⁴⁰;
 - 4) skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a p.p.s.a.⁴¹;
 - 5) skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu;
 - 6) skargę w formie dokumentu elektronicznego wnosi się do elektronicznej skrzynki podawczej Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁴².
 - 7) od skargi na niniejsze postanowienie pobierany jest wpis stały w wysokości 100 zł⁴³;
 - 8) strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika⁴⁴.
- (234) Stosownie do treści art. 13x Ustawy:
- 1) środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy, stanowią dochód budżetu państwa, i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;

³⁶ Na podstawie §1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535).

³⁷ Na podstawie art. 243 i nast. p.p.s.a.

³⁸ Na podstawie art. 127 § 3 w zw. z art. 144 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy.

³⁹ Na podstawie art. 141 § 2 w zw. z art. 127 § 3 w zw. z art. 144 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy.

⁴⁰ Na podstawie art. 52 § 3 p.p.s.a.

⁴¹ Na podstawie art. 53 § 1 p.p.s.a.

⁴² Na podstawie art. 54 § 1a p.p.s.a.

⁴³ Na podstawie § 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535).

⁴⁴ Na podstawie art. 243 i nast. p.p.s.a.

- 2) administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy, uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o jej nałożeniu stała się ostateczna;
- 3) w przypadku upływu terminu, o którym mowa w pkt. 2 powyżej, administracyjna kara pieniężna, o której mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy, podlega ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji;
- 4) w przypadku nieterminowego uiszczenia administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13t i art. 13v, odsetek nie nalicza się.

VIII. Wykaz załączników do decyzji

1. Tabela A.
2. Tabela B

*Z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Marlena Boba
Zastępca Dyrektora
Departamentu Postępowań
w Sprawach Zatorów Płatniczych
/podpisano kwalifikowanym podpisem
elektronicznym/*

Otrzymuje:

LG Electronics Mława sp. z o.o. reprezentowana przez [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx]

adres do doręczeń elektronicznych: [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx]